

LETNIK VII 1. JANUAR 2000

GLASILO OBČINE TRZIN

odsev odseva

**Delitvena
bilanca
sprejeta**

**Ideje za
ureditev
Trzina**

**Župnišče
poka po šivih**

Group of people sitting on a bench

**Je Odsev
županovo
trobilo?**

Ob slovenskem
kulturnem
prazniku,
8. februarju,

čestitamo
vsem
~~občanom~~
Trzin

In drugim
bralcem
Odseval

Vodstvo
Občine
Trzin

sedežne garniture

Osnovalna sestava
Berta

Berta
DEKORATIVNO BLAGO
(FLOCK)

85.680,00 SIT
ZA GOTOVINO

Variantna sestava **Berta**

Ena
DEKORATIVNO BLAGO

24.633,00 SIT
ZA GOTOVINO

Počivalnik
DEKORATIVNO BLAGO

107.100,00 SIT
ZA GOTOVINO

Top-G
USNJE/GRAJ

214.200,00 SIT
ZA GOTOVINO

SAJONI:
- Podkrajnik 18, Geršnica
- Jemčeva 46a, Trzin (stari del)
Telefon 714 537, faks 714 536
Delovni čas: od 7 Do 19 ure
sobota od 9. Do 13. Ure

VELIK IZBOR: - sedežnih elementov s kombinacijo ležišč
- iz naravnega in umetnega usnja ter dekorativnih tkanin
možnost dostave na dom

**IM MOŽNOST PLAČILA
NA 120 DNEVNO**

BREST T z namiznim kabinjetom
Tapetnistvo

Plačilo v 1 roku,
po dobavi in obsegu prička

PRESTOPILI SMO V LETO 2000, TRZIN PA ŠE STOJI!

Tale svet pa se res vrtil po svoje! Kar ne upošteva želja uglednih in celo ne zamisli manj uglednih jasnovidcev in prerokovalcev. Ko smo skočili v leto 2.000, enostavno ni hotelo biti konca sveta! Prijatelj Francec, ki je pred novim letom najel zajeto posojilo, je razočaran, saj bo moral zdaj dolg tudi odplačevati. Smola pa taka! Še na zvezde se, kot kaže, zdaj ni več mogoče zanašati! Kaj hočemo! Sprijazniti se moramo z dejstvi in še naprej tlačiti tole našo Zemljico. Nekateri že imamo polno zamisli in načrtov za naprej. Kaj vse se bo dalo narediti v tretjem tisočletju! Časa bo dovolj. Tudi pri Odsevu imamo želje in načrte, le ne vemo, če bo zanje zadosti posluha in volje. Vendar o tem kdaj drugič! Važno je, da Trzin še stoji in da ga čaka svella prihodnost!

Pred koncem prejšnjega stoletja so na Občini končali delitveno bilanco z občino Domžale in s tem »počistili« še zadnji večji dolg pri osamosvajanju. Domžalčani so jo

dokaj dobro odnesli - v dveh letih bodo morali iz naslova zastalnih dolgov do OIC Trzin naši občini nakazati 25 milijonov tolarjev - vseeno pa je sklenitev bilance dobra popotnica za odločnejši korak v leto 2.000. Na občini so pripravili že tudi strategijo razvoja občine v prihodnjem obdobju, že na prvih sejah v tem letu pa bo občinski svet lahko sprejel tudi letošnji proračun. Vse to kaže, da bo naša občina tudi v drugem letu svojega delovanja, prav gotovo pa tudi v naslednjih letih, odločno in uspešno krmarila med željami po urejenosti in razvoju na eni strani ter med paslmi, ki jih tak razvoj prinaša, da ne govorimo o cokolah in zavorah, ki nam jih z vseh strani poliskajo pod noge. Že če pogledamo samo na državo raven. Tam zdaj na vse kriplice razmišljajo, kje bi se še dalo kaj »postigrati« za vse bolj pogostne državne malbe in ker našo malo občino uvrščajo med bogate, lo ni ravno v prid ureničevanju trzinskih želja in potreb.

Kakor koli že, ob koncu leta z enico in tremi desetkami smo se lahko spel prepičali, da je v našem kraju in sploh v občini lahko kar prijetno.

Zvrstila se je cela vrsta bolj ali manj dobro obiskanih prireditvev, za tiste, ki so bolj zabavali v druge občine, naj omenim le nekatere najpomembnejše dogodke v lanskem decembru: priložnost Miklavža, božička, obisk Romane Kranjčan, srečanje starejših občanov, silvestrovanje in najrazličnejše zabave ... Izpustil sem nekaj prireditvev in srečanj, ki jih po krivici uvrščamo med manj pomembne, vseeno pa so v poplavi prednovoletnih zabav in prireditvev lahko našli kaj po svojem okusu vsi, od najmlajših, do najstarejših. Tisti, ki pravijo, da se v Trzinu nič pametnega ne dogaja, so ali veliki ignoranti, nespretni ali pa ne sodijo v Trzin. Kol so rekli stari Trzinci: »Vsega ti ne moremo prinesli k riti! Tudi sam moraš narediti kakšen korak!«

Posebno dobro so se odrezali tisti, ki so prvič v zgodovini Trzina pripravili silvestrovanje na prostem. Čeprav je na silvestrovo ob 22. uri pred Merkatorm oz. okrepčevalnico Bor

vse skupaj izgledalo bolj klavarno, je bilo par minut pred polnočjo tam povsem nekaj drugega. To je bila prilika, da smo se Trzinci zbrali, si nazdravili, izmenjali najlepše želje in poklepetali. Najbolj zagreti so tudi veselo plesali, pohvalili pa velja tudi tiste, ki so se ukvarjali z ognjemelom, saj še megla ni mogla pokvariti končnega učinka. Vsega je bilo dosti, še zlasti pa veselja in prav gotovo se ne motimo, če zapišemo, da se bo silvestrovanje na prostem v Trzinu »prišlo« in bo postalo tradicionalno. Potem pa je v Trzinu res nastopilo »mrtvilo«. Čeprav je bilo nebo modro in so veje

dreves krasili kristalčki ivja, je po trzinskem smučiču vijugalo le dober ducat smučarjev, na trzinskem bajerju pa je led samoval tako rekoč ves december in vse novoletne praznike. Ko sva s sinom dšala po trdem ledu, si nisem mogel kaj, da se ne bi spominjal bajerja pred desetletji. Če smo takrat imeli tak led, se je na njem kar lro drsalc, zdaj pa me sploh ni skrbelo, ali bom trojni aksel izpeljal po vseh pravilih ali ne. Včasih je trzinsko športno društvo vsako zimo dobilo nov zagon, saj smo se množično dohivali na bajerju in smo se tam tudi dogovarjali za smučarske podvige, zdaj pa očitno vsak raje sam sedi v avlu in v koloni čaka, da ga bodo redarji pustili na četrto ali peto parkirišče pod Kravcem in da se bo potem z avtobusom odpeljal do nove čakajoče vrste pred blagajno in gondolsko postajo. Tudi to so užili, svet pa se vrtil dalje!

Urednik

iffi durr

ODSEV - glasilo Občine Trzin

Glavni in odgovorni urednik:
Miro Štebe

Namestnik odgovornega urednika:
Jože Štih

Tehnični urednik:
Emil Pevec

Urednica fotografije:
Mojca Ružičaj

Trženje:
Tone Ipaver, Jožica Valentak

Lektoriranje (razen Uradnega vestnika):
Marija Lukan

Ostali člani uredništva:
Mateja Eruli, Urša Mandeljc, Nuša Mafan, Viktorija Pečnikar - Oblak, Tanja Prelovšek Marolt, Katja Rebec, Jože Seljak, Tanja Turk

Tisk:
Bavant Trading d.o.o., Ljubljana

Naklada:
1300 izvodov

Glasilo Odsev izhaja enkrat mesečno in ga dobijo brezplačno vsa gospodinjstva in podjetja v Trzinu.

ISSN 1408-4902

Po mnenju Ministrstva za kulturo Republike Slovenije št. 416 396/97 krajovni časopis Odsev spada med proizvode informacijske značaja iz 13. točke tarife številke 3, za katere se plačuje 6% davek od prometa proizvodov.

Spomin na preteklost. Še lani je stal.
Zal jih je vsak dan manj.
Razvoju se ne da upreti.

(foto: Mojca)

Vsak se lahko ogne starosti,
dosežejo jo lahko samo tisti,
ki jim je usojena.

(Ruski)

ŽUPANOV KOTIČEK

Novo leto je za nami. Trzinci smo tokrat prvič na prostem dočakali koledarski preskok, ki je vzbujal vsa mogoča vprašanja, pri mnogih ludi strahove in seveda števila pričakovanja in želje. Praznovanje na prostem se je zelo dobro izteklo. Ocene udeležencev so praviloma pozitivne, in vsi zagotavljajo, da se bodo skupnega silvestrovanja tudi naslednjči udeležili, če ga bomo le organizirali. Tako bomo torej, če se ne zgodi kaj nepredvidenega, ludi leto 2001 pričakali skupaj in enako dobre volje.

NOVO LETO - NOVE SKRBI

Novo leto pa žal prinaša tudi nove skrbi. Zlasti vodstvu občine, ki si je s sprejemom Strategije razvoja Občine Trzin zaslavilo zelo ambiciozni programi investicij. V Državnem zboru in še posebej v vladni koaliciji so se namreč našli spretni snovalci predvolilnih manevrov, ki bi radi speč zmanjšali delež dohodnine, ki pripada občinam, z dosedanjih 35 na 30 %. To bi za občino Trzin pomenilo znižanje letošnjega proračuna za več kot 60 milijonov SIT. S takšnim znižanjem pričakovanih prihodkov občine bi se podrla celotna konstrukcija letošnjega proračuna in najmanj eni od treh predvidenih največjih naložb bi se občina najbrž morala odpovedati ali pa bisleno upočasniti načrtovani plan investicij. Kajti ne gre le za znižanje v l. 2000, temveč tudi za naslednja leta in v petih letih, v katerih načrtujemo precej investicijskih posegov v občini, bi bila občina Trzin oškodovana za najmanj 300 do 350 milijonov SIT. To pa je precej več, kot naj bi stal prizidek k osnovni šoli. Če pomislimo, da je razlog za predlagani poseg v resnici le domislja ene od vladnih in morda še ene ali dveh opozicijskih strank, ki z jemanjem denarja (i. bogatejšim občinam in prelivanjem tega denarja v druge občine, želijo kupiti nekaj glasov na jesenskih volitvah, pri čemer je moč pričakovati, da bodo s tem iz-

gubljale glasove v "bogatih občinah", se res lahko vprašamo, kako je lahko ta politika tako kratkovidna.

PRIPRAVE NA POMLAD

Zlasti v občinski upravi se ob zavzetem sodelovanju podžupana začel pripravljati na letošnji naložbeni cikel. Razdelili smo si naloge in odgovornosti za posamezne naložbe. Letos bomo začeli s številnimi gradnjami in vsako je potrebno temeljito pripraviti. Mislim na projekte, na vse potrebne dokumente za pridobitev lokacijskih in gradbenih dovoljenj ipd. Zima je kajpak pravi čas, da skušamo čim več posloriti, da bomo z dejanskimi deli lahko pričeli morda že spomladi. Prizidek k osnovni šoli, obnavljanje vsaj dela Jemčeve, izgradnja povezovalne ceste med Kidričevo in OIC, manjša športna ploščad v Mlakah, olroško igrišče, delna obnova športnega parka pri šoli ... Načrtov je veliko in samo upamo lahko, da se ne bodo pojavile kakšne nepričakovane ovire za uresničevanje teh načrtov.

PA ŠE BESEDA O DOMNEVNI KRITIKI

Najmanj od vsega si želim prepričati po časopisih, še zlasti v občinskem glasilu, in na večino napadov, naj so še tako neupravičeni, ne odgovarjam. A spoznanje, da naposled tudi laž ljudje sprejmejo za resnico, če jo kdo dovolj dolgo ponavlja, terja, da je kdaj pa kdaj vseeno treba kaj pojasniti. Avtor zavzemanja za kritiko si je v prednovoletni številki Odseva privoščil vsaj tri hude neresnice. Ni res, kar trdi v zvezi s stališčem župana o tem, koliko ljudi mora biti na zboru občanov, da bi občinski svet razpravljal o njihovih zahtevah. Na zboru občanov sem 1. marca jasno povedal, da Statut Občine Trzin na podlagi zakona določa, da mora za sklep, ki ga je plem občinski svet dolžan obravnavati, glasovati več kot polovica navzočih, pri čemer se mora zboru udeležiti vsaj 5 % volivcev Občine Trzin. Hkrati s tem, ko sem povedal, da za glasovanje lorej ni pogojev, pa sem povedal tudi to, da ne bo prezrlo nobeno mnenje in stališče, ki ne bo v nasprotju z veljavnimi zakoni ali drugimi akti in sklepi. Ni res, da smo prezrli večinsko mnenje na zboru in po zboru začeli postopek za sprejem za avtorja domnevne kritike spornega sporazuma z investitorji dela zgradb na območju T 3. Predlog sporazuma je bil pripravljen že pred zborom občanov in že ludi objavljen v gradivu za sejo občinskega sveta, ki je bila teden dni kasneje (8. marca), postopek priprave sporazuma pa se je začel že januarja. In ta sporazum v ve-

liki meri upošteva ravno razporeženje domnevne večine na zboru občanov, kar prizna vsakdo, ki je kolikor toliko objektivni sodnik. Enako neresnica in škodljiva je trditev, da so Trzinci na predstavitvi rezultatov urbanistične delavnice izvedeli za novo zazidalno območje na gozdnem območju ob Mlakah. Gre za izmišljijo in vzemirjanje Irzinske javnosti, ki že buri duhove. Območje je z dolgoročnim planom že več kot deset let določeno za športno rekreacijsko cono in o spremembi le namembnosti ni še nihče odločil, še zlasti ne v času, kar obstoja občina Trzin. Predlogi strokovnih skupin, ki so sodelovale na urbanistični delavnici, so sa-mo predlogi, o katerih ni še nihče odločil.

Človek se vpraša, komu in zakaj je širjenje neresnic potrebno. Vse bolj se zdi, da gre za namerno vzbujanje nezaupanja in za željo po nekakšnem odporu proti vodstvu občine, kar je mogoče razložiti le kol prizadevanje političnih sil, ki pač niso dobile podpore na volitvah. Zato se mi vedno bolj zdi, da imajo prav ti, ki menijo, da gre v bistvu le za jasno opredeljeno političansko rovarjenje, okrancijano s frazami o lokalpatriotizmu, ljubezni do vsega starega, samo da je staro ipd. Ne verjamem, da gre nekemu, ki zavestno širi neresnice in se je prepri, v resnici za dobrobit kraja in občine.

Trzin,
januar 2000

Župan Tone Peršak

**Telefonske številke
Občine Trzin so:**

726 - 100

in

726 - 110.

Elektronska pošta:

info@obcina-trzin.si

DOKONČNA RAZDRUŽITEV

22. december, je bil dan, ko je imel občinski svet Občine Trzin, torej lik pred iztekom leta, še zadnjo izredno sejo. Pomembnost te seje je bila vsekakor, take narave, da ni bilo mogoče počakati na mesec januar. Kajli prva točka dnevnega reda je bila: **Pogodba o razdružitvi skupnega premoženja občin Domžale in Trzina.** Trud enoletnega, verjetno najbolj zahtevnega dela in zagotovo si ta pogajalska skupina zasluži vsa priznanja in pohvale. O tem, kaj in koliko je občina Trzin iztržila v tej razdružitveni bilanci, pa se bo v Odsevu zagotovo še pisalo. Vsekakor, pa bo pogodba o razdružitvi skupnega premoženja Občin Domžale in Trzina objavljena v Uradnem vestniku Občine Trzin. Marsikdo pa je o tej temi že lahko prebral tudi v časopisu Delo daljranega z dne 04.01.2000 v katerem

se je novinar g. Janez Pelkovešek že dokaj na široko razpisal o razdružitvenem dogovoru.

Občinski svetniki so tisti večer še obravnavali in sprejeli rebalans proračuna Občine Trzin za leto 1999 in odlok o spremembah in dopolnitvah Odloka o proračunu Občine Trzin za leto 99. In ker še ni bil sprejet proračun za leto 2000 je bilo potrebno potrditi tudi ta sklep o začasnem financiranju, ki bo potovalo od 01. januarja 2000 do 31. marca 2000 oziroma do začetka veljavnosti Proračuna Občine Trzin za leto 2000. Po tej ločki smo vsi prisolnili menjali lokacijo in nadaljevali razgovore – šlo je predvsem o tekoči problematiki – pod točko razno v gostilni pri Narobetu.

Jože Štih

OBČINSKI SVET SPREJEL SVOJ LETNI DELOVNI NAČRT

13. redna oziroma 1. letošnja seja občinskega sveta Občine Trzin je bila sorazmerno kratka. V predlogu dnevnega reda je bilo zapisanih le 8 ne preveč obsežnih točk, pred začetkom pa so dnevi red obogatili še s poročili občinskega nadzornega sveta o porajih proračunskih sredstev pri KUD Franc Kofar Trzin, Sreliški družini Trzin, v Osnovni šoli Trzin in o finančnem poslovanju našega glasila. Občinska svetnica Lilijana Smrekar je sicer predlagala, da bi izkoristili pripravljenosti Javnega zavoda Lekarne Kamnik, da bi v Trzinu na območju T-3 ustanovil lekarno. Ga. Smrekarjeva je zatrjala, da bi bil Javni zavod Lekarne Kamnik pripravljen že letos odpreti lekarno v Trzinu, če bi ga Občina pri tem podprla. Svetniki pa so menili, da je predlog prurranjen, in da je bolje počakati na koncesijsko ureditev lekarne v Trzinu, saj bi imela občina pri tem več besede in tudi več koristi.

Kot prvo točko so svetnice in svetniki obravnavali program dela občinskega sveta v tem letu. Predlog, ki so ga z manjšimi popravki sprejeli, predvideva, da se bo občinski svet letos sestel enajstkrat na rednih sejah, verjetno pa bo potrebna še kakšna izredna.

Že na naslednji, februarjski seji naj bi sprejeli letošnji proračun občine. Med važnejše naloge, ki so jih uvrstili v letni delovni plan, sodi sprejetje Dolgoročnega plana Občine Trzin za obdobje 2.000 – 2.010. Priprave za sprejem tega pomembnega dokumenta pravzaprav že tečejo, uradno pa naj bi poslopek sprožili na aprilski seji, sprejeli pa naj bi ga na decembrski seji. Kar na nekaj sejah bodo obravnavali organizacijo športa in rekreacije ter rekreacijskega središča v občini, večkrat se bodo ukvarjali tudi z različnimi ekološkimi vprašanji, sprožili pa bodo tudi akcijo za ureditev spominske sohe ali muzeja v Trzinu. Na marčevski seji

naj bi občina dobila svoj grb in zastavo, na majski pa bodo potrdili kandidate za letošnja občinska priznanja.

Za posamezne seje so predvideni kar obsežni dnevi redi in ker je jasno, da jih bodo med letom še razširili, že zdaj lahko zapišemo, da bo za občinske veljake tudi letos kar precej dela.

Sledila je druga obravnava Odloka o stavbnih zemljiščih, ki določa način in pogoje gospodarjenja s stavbnimi zemljišči v občini.

Voditeljica svetniške skupine ZLSD Lilijana Smrekar je ob tem predlagala kar 7 dopolnil, vendar jih svet večinoma ni sprejel, saj naj dopolnila ne bi bila potrebna ali pa naj bi bila celo v nasprotju z zakonom. S predlogi naj bi namreč občinski svet še poostil nadzor na tem področju in naj bi se celo bolj dejavno vključeval v samo ravnanje s stavbnimi zemljišči. Župan je ob tem pojasnil, da gre pri predložitvi pravzaprav za posege v pristojnosti izvršne oblasti, se pravi občinskega vodstva. Občinski svet naj bi imel predvsem funkcijo nadzora, župan in občinsko vodstvo pa izvrševanja občinske politike.

Občinski svet je nato določil ceno povprečnih stroškov komunalne opremljenosti stavbnih zemljišč v tem letu. V isti sklop sklepov sodi tudi sklep o pregledu in odpravi nedovoljenih posegov na občinska zemljišča na območju OIC Trzin. Na Občini namreč ugotavljajo, da je bilo v OIC v preteklih letih kar precej primerov, da so lastniki sosednjih parcel na tak ali na drugačen način posegali na občinska zemljišča, ki so predvidena predvsem za zelenice pa tudi za druge namene. Ta zemljišča so marsikje spremenili kar v parkirišča, nemalokrat pa tudi v prostore za hranjenje ležih delovnih strojev, tovornjakov ipd. Res je tudi, da so nekateri lastniki sosednjih parcel na lastno pobudo zgledno uredili posamezne dele občinskih zemljišč kol zelenice med lastnimi parcelami in ulicami, vseeno pa je v OIC kar precej tudi »črnih gradenj« in celo

nesprejemljivih posegov. Občinski svet je zato pooblašil občinsko upravo, da poskrbi za pregled stanja in nato skuša urediti razmere tako, da bo tudi OIC začela dobivati bolj ureje videz in da bo, kolikor je še mogoče, usklajena z rešitvami, ki jih predvideva zazidalni načrt.

V nadaljevanju se je Občinski svet potrdil nove ekonomske cene za varstvo otrok v vrtcu Trzin. Po novem program varstva in oskrba otroka, starega do treh let, znaša 51.741,00 SIT, za otroke, starejše od treh let, pa la cena znaša 40.104,00 SIT. Svetniki in svetnice so nato v svet VVT Vrtec Trzin imenovali Dubravko Porenlo, Marijo Bajec in Lidijo Vranesič – Florjanc. Sledilo je poročilo občinskega nadzornega odhoda o finančnem poslovanju časopisa Odsev, Osnovne šole Trzin ter KUD Franc Kofar Trzin in Sreliške družine Trzin. Nadzorni odbor ni nalelel na nepravilnosti, podal pa je nekaj predlogov za izboljšanje transparentnosti poslovanja omenjenih porabnikov občinskega proračuna.

Pred redno zadnjo ločko vseh sej Občinskega sveta Trzin je podžupan Valentin Kolenc povedal, kako potekajo priprave za odprtje dodatnih oddelkov VVZ Trzin. Pravzaprav ni imel povedati kaj dosti novega, saj so inšpektorji poslali nove zahteve za ureditev vrtca. Žalostno je, da je precej njihovih zahtev že uresničeni in da gre pravzaprav za nebitvene drobnarije, ki jih lahko zelo hitro odpravijo, ležava pa je, da se je inšpektorska služba očitno odločila, da bo nagajala, kolikor se bo le dalo. Kdor išče napake, jih bo lahko vedno našel, vprašanje pa je, koliko škode pri tem povzroča družinam, za katere bi bila otvoritev dodatnih prostorov vrtca najboljša rešitev za varstvo njihovih predšolskih otrok. Kakih 70 otrok in njihovih staršev čaka na dobro voljo inšpektorjev že od 1. septembra 1999.

Miro Štebe

POGOVOR Z ŽUPANOM O DELITVENI BILANCI

Pri notarju sta tik pred novim letom županja Občine Domžale Cveta Zaklork Orazem in naš župan Anton Peršak podpisala pogodbo o delitveni bilanci. Pogajanja, ki smo jim sledili skozi vse leto, so bila težka, vendar pa kot pravimo: ko je konec dober, je vse dobro.

Gospod župan, delitvena bilanca je podpisana, ali nam lahko pojasnite, kako ste rešili nekatera najbolj sporna vprašanja, kol so: industrijska obrtna cona, komunalna, vodovod, sanacija kanalizacije ...

Delitveno bilanco smo delili v dva bloka. Prvi blok je bil neproblematičen. V skladu z zakonom smo se dogovorili, da se vse nepremičnine delijo po legi, da se vsa infrastruktura deli po legi in da se ustanovitveni deleži v javnih podjetjih in javnih zavodih, ki so skupnega pomena, in to po sili zakona, skupnega pomena in ne po kakršnikoli prosti odločitvi, delijo pač v skladu s ključem, ki smo ga določili skupaj, in sicer po številu prebivalcev, kar se nam je zdelo najbolj preprosto in racionalno. Se pravi, da vrsta stvari sploh ni bila problematična. Drugi del, v katerem smo zahtevali, da bi občina Trzin dobila neko odškodnino za obdobje, ko je bilo že znano, da bo ustanovljena, pa do njene ustanovitve, to je od osmega avgusta 98, do novega leta 99, pa je bil bolj problematičen. Šlo je za sredstva v zvezi z novogradnjami na območju Trzina. Takrat je bilo vplačanih več komunalnih prispevkov, za katera pa so v bistvu bremenena prihajala šele v letu 99 ali kasneje. Zahtevali smo, da bi Občina Trzin na ta račun dobila neko odškodnino. Ker se tega ni dalo dobiti v gotovini, smo se dogovorili, da Občina Trzin dobi nekakšno odškodnino v nepremičninah. V Radomljah smo do-

občine najvišji. Precej časa je trajalo, da smo prišli do tega, kako ugotoviti, kolikšen je dejanski dolg bivše občine do cone. Zato smo, po dogovoru, uporabili dva načina ocenjevanja. Prvo oceno so naredili pristojni organi bivše občine, drugo pa smo dali narediti ustanovam in podjetjem izven same občine. Dal smo narediti predračune za razsvetljavo, za ceste, ki še niso asfaltirane s finim asfaltom, za pločnike, ki manjkajo, in za nekaj drugih zadev. Pridobili smo tudi oceno stroškov za električne priključke, ki še niso izvedeni ... Ko smo prišli do vseh teh podatkov, smo se dogovorili za načelo plačila teh dogovor. Od ugotovljenega skupnega dolga bivše občine do IOC smo odšteli vse tisto, kar dejansko še ni dolg oz. tisto, kar še ni bilo plačano. Na delu zazidalnega območja cone komunalna oprema namreč še ni narejena ali je izvedena samo deloma in v resnici še ni bila plačana, saj parcele še niso kupljene ali pa še niso vložene vloge za gradbeno dovoljenja. Ko smo odšteli to v skupnem dogovoru in ko smo odšteli še vrednost osnovne že urejene infrastrukture, smo prišli do številk, ki so bile že veliko bolj sprejemljive in na podlagi tega smo prišli do 25 milijonov, ki nam jih bo domžalska občina morala izplačati v dveh delih. Če povzamem, sešili smo vse stroške in odšteli tisto, kar še ni narejeno, pa tudi tisto, kar še ni plačano. Upoštevali smo tudi to, da bo Občina Trzin po predvidevanjih nekaj še iztržila na račun komunalno že opremljenih zemljišč.

In kakšen dogovor je bil sklenjen o plačilu obvoznice ter za obnovo Jemčeve ceste?

No, ta zadeva ni bila predmet delitvene bilance, tu gre za zakonitosti, ki veljajo za proračun. Glede na to, če rečem najprej za Jemčovo cesto, nekoč že sklenjena pogodba, seveda že pred ustanavljanjem občine Trzin, se je tu izkazala za neizvedljivo, ker niso bila pridobljena soglasja in razrešena nekatera lastninska vprašanja ob trasi ceste. Vsaj tako nam je bilo predstavljeno. Pogodba je bila tako že leta 97 razdrta in sredstva, predvidena za sanacijo, niso bila več rezervirana ne v letu 98 in ne v letu 99. Enostavno jih ni bilo mogoče več koristiti, kajti zakon o proračunu pravi, da je mogoče iz leta v leto prenašati samo tista sredstva, za katera so v proračunskem letu in iz katerega bi sredstva prenesli

v naslednje leto, že sklenjene pogodbe. Če te pogodbe ni, ta sredstva zapadejo in to se je v bistvu, skupni občini tudi zgodilo. In prav zaradi tega ni pravnega naslova, da bi sredstva terjali, čeprav je res, da je Trzin lakrat ta sredstva izgubil, ker načrt ni bil realiziran in se je pogodba prekinila. Kar pa zadeva obvoznico oziroma rekonstrukcijo G10, pa je bilo tu že večkrat pojasnjeno, da smo lani dosegli, na zahtevo naše Občine, ustrezno rešitev. Vse, kar je

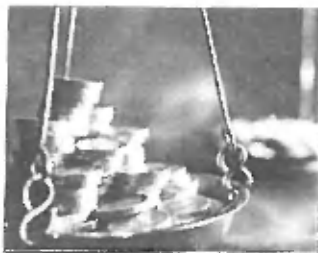
bilo storjeno do 31. 12. 98, plača Občina Domžale, kar pa je bilo narejeno v letu 99 in nekaj še bo, pa plačamo mi. Zato imamo pogodbo že sklenjeno in tudi večji del tega smo prav tako tudi že plačali.

Kaj pomeni za Občino Trzin, da je delitvena bilanca sklenjena?

Pomeni, da lahko normalno in neodvisno posluje. Namreč dokler ni bilo sklenjene delitvene bilance, smo morali za vrsto poslov dobiti tudi soglasje Občine Domžale, ali obratno, Domžale so morale dobiti soglasje Občine Trzin. Drugo pa, dokler ni bilo delitvene bilance, ni mogla nobena občina najeti nobenega posojila. In dokler ni bilo delitvene bilance, je bila vrsta stvari tudi po finančni plati nejasna, sedaj pa se lahko o vsem normalno pogovarjamo.

Počitniški dom za otroke na Krku, osnovna šola Roje, knjižnica Domžale, domžalski kulturni dom, kaj vsi ti objekti pomenijo za Trzin?

Vsak primer je drugačen. Na primer dom na Krku je solastnina vseh občin, ki so bile prej združene pod staro občino Domžale, razen če se temu kakšna občina odpove. Solastnina pomeni to, da smo v nekem odstotku udeleženi pri koristih, kol tudi pri obveznostih. Trzinski oloci vsako leto obiskujejo ta počitniški dom v različnih oblikah letovanja, šola v naravi ... Kar pa se tiče knjižnice, OŠ Roje, glasbene šole, so pa to javni zavodi, ki po logiki zakona pokrivajo več občin. Na primer v OŠ Roje je pet otrok iz Trzina in z določenim deležem

bili dve stanovanji in en poslovni prostor v čisto novem objektu, dobili pa smo tudi dva poslovna objekta in dve stanovanji v Domžalah. To je bil pač drugi tak sklop. Trejji, najljepši, pa se nanaša na obrtno industrijsko cono, v kateri je bil dolg bivše

je Trzin dolžan poravnati vse stroške, ki nastajajo v OŠ Roje. Isto velja za zavod INCE, ki je v Mengšu; ta zavod, kot bi v narekovajih rekli, za odrasle otroke, je us-tanovljen za območje več občin. Isto velja za knjižnico, ki kot javni zavod pokriva ob-močje več občin, in Trzin, ki je po zakonu dolžan zagotoviti oskrbo na področju knji-ničarstva, je pač zopet soudeležen pri fi-nanciranju polreb knjižnice Domžale v do-ločenem delu, ne pa za plače zaposlenih. Plače pokriva Občina Domžale sama.

Občina je sprejemala v zadnjem času veliko odlokov, kol so: strategija raz-voja, občinski proračun za leto 2000. Zakaj ni bilo zbora krajanov za občins-ki proračun in zakaj ni bilo zbora ob-čanov za spremembe zazidalnega na-črta za območje T 3 in T 12.

Za proračun res ni običaj, da bi se sklice-val zbor krajanov, niti ni to predpisano, verjetno pa tudi ne bi dal ne vem kakšnih rezultatov iz čisto preprostega razloga, kaj-li večji del proračuna je dikliran z zakono-dajo in se nanj preprosto ne da vplivati,

gre pa predvsem za šolstvo, otroško varst-vo, financiranje javnih zavodov, občinske uprave itd., medtem ko investicije izhajajo iz načrtov, strategije in zopet iz zakona. Da moramo k šoli graditi prizidek, izhaja iz za-kona o pripravi na dveletko. Moram pa povedati tudi to, da so nekatere občine or-ganizirale zbornice občanov, vendar pa odziva ni bilo.

Kar zadeva strategijo razvoja, je ta imela več načinov javne verifikacije. Že spomladi smo imeli eno javno razpravo na to temo in nanjo smo povabili vrsto občanov, ljudi po-imensko, imeli smo več javnih razprav v društvih in s predstavniki raznih organiza-cij, v katere so vključeni občani, imeli smo anketo, ki smo jo opravili med družinami v Trzinu. Praksa pa je ljudi pokazala, da se zborov udeležuje samo določen del popula-cije in pri tem dostikrat pride do enostran-ske slike v določenih zadevah. Zato smo rajši izvedli anketo, ki je vključila večji del populacije, kot jo običajno prihaja na zbornice krajanov. Strategija je v resnici šla skozi neko javno verifikacijo v takem obsegu, kot bi jo zbor krajanov zelo težko zagotovil. Kar pa zadeva T 3, moram pa ponovno

povedati, da ni res, da ni bil sklican zbor krajanov. Bil je sklican in objavljen na dveh mestih v Odsevu in enkrat v Uradnem vestni-ku ter dva dni pred zborom na panojih po Trzinu. In nekaj ljudi je to očitno prebralo in so na zbor tudi prišli.

Državni zbor RS-a pri odločanju o letoš-njem proračunu za letoš k sreči ni spre-jel t. i. Trofenikovega dopnila za do-datno prerazporeditev denarja bogalej-ših občin v manj razvita kmetijska ob-močja države – kaj bi sprejem takšnega dopnila pomenil za Trzin?

Najprej moram povedati, da bi bil Trzin, če bi državni zbor res sprejel to dopnilo, ob 50-60 milijonov prihodka v proračunu za le-to 2000. Povedati pa moram tudi, da je bila ta rešitev sporna iz dveh vidikov: prvič z na-čelnega vidika, ki je zapisan celo v ustavi, to je, da se občine financirajo z lastnimi viri, k lem lastnim virom pa spada tudi delež do-hodnine. Dopnilo je bilo skregano z osnov-nim načelom, da naj občina vodi svojo politiko in si tako sama sebi zagotavlja tudi čim-več sredstev. Če bi zdaj uvede nek uzakonje-ni princip solidarnosti, bi država delala v principu proti lastnim interesom. Namreč in-teresom v tem smislu, da je država zaintere-sirana, da bi občine podpirale razvoj podjet-nišva, obrti ... V isti sapi pa moram reči, da država obrti tako ali tako ne podpira, kajli davčna politika je sedaj taka, da občina prav-zaprav nima interesa ne vem kaj vlagati v razvoj podjetništva na svojem območju. Za-kaj? Zato ker ta vlaganja vedno pomenijo ne-ke dodatne obremenitve v infrastrukturo in tako naprej. In glede na to da trenutno gos-podarstvo ne plačuje, razen nadomestila za uporabno stavbnega zemljišča, niti enega prispevka ali davka občinam, v bistvu občine nimajo nobenega interesa, da pridobivajo podjetnike, kajli zahteve tega dela porabni-kov so velike, od njih pa občina ne dobi ničesar. V Trzinu seveda še vedno delamo na tem, da podpiramo podjetništvo in obrt. Ampak racionalnega razloga glede na politiko države trenutno za to ni. In tretje kar je, miš-

lim, da je bila Trofenikova ideja ljudi neza-konita. Glede na ustavo in zakonodajo namreč ni mogoče preprosto prerazpore-jati sredstev med občinami.

In še na koncu – katera bo prva večja letošnja investicija v Trzinu?

Zelo težko je reči, katera bo prva, kajli malo je odvisno tudi od raznih postopkov. Letos imamo tri večje in nekaj manjših in-vesticij. To so: začetek gradnje prizidka k OŠ, gradnja, in upajmo tudi izgradnja, po-vezovalne ceste med Kidričevo in IOC ter rekonstrukcija vsaj dela Jemčeve ulice. Pri vseh teh investicijah pa je potrebno izpolni-li nekaj pogojev, da se začnejo izvajati. Še najmanj je teh formalnih pogojev pri šoli, čeprav je tudi tu potreben nek določen čas. Potrebno je namreč pripraviti projekt, po-trebno bo zbirati ponudbe na javni razpis, razpisi pa, kot vemo, imajo potrebne roke; upajmo, da bodo že med poizniticami pri-čeli z delom. Vse to velja tudi za povezo-valko. Za rekonstrukcijo Jemčeve projekt obstaja, tako da tega problema ne bi smelo biti, ulegnejo pa nastali problemi, ko bomo v kratkem začeli zbirati soglasja vseh last-nikov ob trasi, deloma pa tudi na trasi le- ceste. Po sedanjih izkušnjah ulegne biti ze-lo težko. Smo pa že dali narediti geodetski posnetek, tako da imamo to slanje lastniš-ko opredeljeno. Rekonstrukcija bo vseob-sežna in v listem delu, v katerem jo bomo letos izvajali, bomo poskrbeli tudi za poso-dobitev celotne infrastrukture.

Jože Šlih

Žive naj vsi narodi,
ki hrepene dočakat' dan,
da, koder sonce hodi,
prepir iz sveta bo pregnan.

Ob slovenskem kulturnem prazniku, 8. februarju, čestitamo vsem občanom Trzina in bralcem Odseva

Uredništvo Odseva

IZJAVA ZA JAVNOST

7

Aradi napadov name in mojo družino v županovem trobilu Odsev sem prisiljen podati izjavo za javnost. To, kar se objavlja v nekakšnem pravem "Odsevu" dogajanja v Trzinu, je prekoračilo vse meje in eliko objektivnega novinarstva. Tak način novinarstva je identičen poročanju novinarjev v Srbiji.

Peršak (župan bom izpustil, ker si je ta naziv potrebno prislužiti z dobrim delom) si je zelo dobro pripravil teren, da ima sedaj svoje glasilo, ki se financira iz občinskega proračuna. Ob ustanovitvi občinskega glasila je glasno povedal, da če bo občina financirala glasilo, potem mora imeti tudi nadzor nad njim. Temu se je glavni urednik Miro Štebe sicer nekaj upiral, toda Peršak ga je na preliniten način, lasten izkušnim ljudem v političnih igrah, umiril. Štebe je najprej skupaj s Tonelom Ipvacem (tudi član uredništva Odsev) dobil prva občinska priznanja. Ker to ni bilo dovolj, je Peršak poskrbel, da so se honorarji v Odsevu zvišali za skoraj 80 odstotkov. Pri tem je potrebno povedati, da je uredništvo Odseva predlagalo povečanje za okoli 18 odstotkov, kar je bilo realno, in sem ga podprl tudi jaz. Na tem primeru se odlično vidi, kako skrbno gospodari Peršak z našim denarjem. Sicer se bo on sedaj brnil, da je povečanje izglasoval občinski svet, vendar tisti, ki resno spremljajo delo občinskega sveta, vedo, da ta svet v glavnem samo potrjuje stvari, katere si je Peršak zamislil.

Do mojega prihoda v občinski svet je to teklo zelo gladko. Ko pa sem začel postavljati neprijetna vprašanja in predloge, pa je bilo potrebno poskrbeti, da se me disciplinira.

Potrebno je vedeti, da so vsi napadi name in na mojo družino izstreljeni iz praktično istega "topa". Matanova, ki je tudi »streljalec«, je članica uredništva Odsev. Njeni strelji pa so na tako nizkem nivoju, da niso vredni komentarja. V d. ravnateljice vrtca, ki kljub zelo pomanjkljivi izobrazbi in znanju za vodenje vrtca poskuša postati ravnateljica trzinškega vrtca, si z napadi na mojo družino in name poskuša pridobiti Peršakov podpora za imenovanje. Pri tem bi rad povedal, da bi jo zaradi laži in klevetanja lahko tožil, vendar se mi zdi izguba dragocenega časa, da bi se ukvarjal z ljudmi, ki na tak način poskušajo narediti kariero.

Sedaj bom prišel k bistvu. Vsi zgoraj omenjeni "spoštovani občani" poskušajo z napadi name in mojo družino odvrtiti javnost od pravih krivcev za velike probleme staršev okoli 60 ali 70 otrok, ki ne dobijo prostora za svoje otroke v trzinsem vrtcu.

O problemu z varstvom otrok v Trzinu se je zelo glasno začelo govoriti lansko poletje, ko smo izvedeli, da se bo Trzin zelo spremenil, da bomo dobili veliko blokovsko naselje, ki je po prvotnih izračunih kazalo okoli 900 novih stanovanj v Trzinu. Med drugim nas je nekaj krajanov že takrat izpostavilo problem družbene infrastrukture, v katero spadala tudi vrtec in šola. V pogovorih z investitorji in domačimi občinari smo izvedeli, da že obstajajo načrti za povečanje vrtca na sedanji lokaciji in da se bo ta problem pravočasno odpravil. Da so jih je obvezoval tudi **SKLEP OB SPREJEMU ODLOKA O UREDITVENEM NAČRTU T3 TRZIN CENTER** Občinskega sveta takratne skupne Občine Domžale z dne 29.10.1997, ki pravi:

Občinski svet zadoljuje občinsko upravo in Sklad slavnih zemljišč, da pri sklenitvi pogodbe o opremljanju slavnega zemljišča na območju ureditvenega načrta T3 Trzin Center z investitorjem izgradnje stanovanj zagotovi istočasno tudi izgradnjo ustreznih površin za otroško varstvo.

Že v tistem času sem na sejah KS Trzin, na katerih sem bil prisoten kot krajan, poizkušal doseči, da se z investitorji, če se ne da preprečiti gradnje, dogovorimo, da nam namesto izročitve prostorov v zgradbi, ki jo bo gradilo podjetje Čistoča v T3, sežidajo prizidek k vrtcu. Vendar je bil ta predlog s strani Ipvaca in tistih, ki so ga podpirali, postavljen v stran. Ta predlog sem podal tudi novemu občinskemu svetu (takrat sem bil na seji prisoten še kot občan), ki se je dogovarjal z investitorji T3, naj namesto prostorov v zgradbi podjetja Čistoča zahteva od investitorja dograditev vrtca ali šole. Sveltnike sem opozoril tudi na odlok o T3, pa ni nič pomagalo. Njim je bilo glavno, da dobijo čim več občinskih prostorov. Večina teh prostorov, če bodo sploh kdaj sezidani, bo namenjena, mislim da po Peršakovi ideji, za še eno dvorano v Trzinu (več o tem kdaj drugič).

Nato je letos spomladi prišla ideja, da se problem vrtca reši s preureditvijo prostorov v zgradbi pri slaščičarni Oger. Toda ta časna rešitev je kmalu dobila nov protipredlog, ki je predvideval **trajno rešitev** problema, in sicer z nakupom zgradbe stare trzinške šole za potrebe vrtca. Na moj predlog je občinski svet odločitev prestavi na izredno sejo. Za to

sejo je občinska uprava naredila primerjalne finančne analize za tri možnosti.

Zanimivo je, da so predvideli ceno za m² novega vrtca okoli 2300 DEM, laisti pa sedaj trdijo, da je za izgradnjo šole dovolj okoli 1300 DEM za m². Da bo vse jasno, zahtevam od glavnega urednika Odseva objavo fotokopije analize, na podlagi katere smo se sveltniki odločali (fotokopijo objavljamo na naslednji strani, op. ur.). Dodal bom samo še to, da za Peršaka montažna gradnja vrtca ni bila dobra, zato je bila ocena vrednosti za zidano različico in še ta je bila predstavljenjena samo uslno.

Na podlagi take "strokovne analize" se je dne 22.06.1999 večina sveltnikov opredelila za nakup stare šole. Jaz sem glasoval proti temu predlogu, saj je bilo moje mnenje takrat in je še sedaj takno, da objekt ni primeren za vrtec in da obstajajo boljše rešitve. Moj glas je le eden od 11 sveltnikov.

Kot so mi povedali starši, so že v mesecu juliju dobili odločbe, da so njihovi otroci sprejeti v vrtec Žabica, in to z dnem 01.09.1999. Imam podatke, da so nekateri od njih izpisali svoje otroke iz vrtcev v Ljubljani, saj so bili prepričani, da je problem v zvezi z vrtcem rešen. No, kot sedaj vidijo starši, problem do danes ni rešen. Ti starši bi sedaj lahko tožili pristojne, saj kljub pravnomotornim odločbam njihovim otrokom ne zagotovijo varstva.

Pokazalo pa se je, na kako visoki strokovni ravni vodi Peršak občinsko upravo, saj vrtec še sedaj nima niti gračbenega dovoljenja. Krivce za to pa je potrebno najti in najboljši so Podlogar s svojo družino ter nestrokovni in drobnjakarski inšpektorji, ki (očitno groza za naše vrle može in žene) delajo po predpisih.

Razložiti pa moram še eno plaj zgodbe. Moj otrok obiskuje vrtec Žabica zadnje leto. Hodi v malo šolo. Od žene sem konec junija izvedel, da nameravajo skupino male šole, katero obiskuje najin otrok, predstaviti v novi vrtcu v stari šoli. Obveslilo je bilo napisano na oglasni deski v vrtcu. Na zahtevo nekaj staršev, med katerimi je bila tudi žena, ki je bila takrat in je tudi letos predstavnica staršev skupine, je bil sklican informativni sestanek staršev naše skupine. Že na tem sestanku so starši izrazili pomisleke glede primernosti lokacije in objekta ter realnosti roka preselitve, saj je bilo do predvidene selitve slaba dva meseca. Nekaj staršev

Jun. 1999 - Jun. 2004		Različica 1:		Različica 2:		Različica 3:	
		Oger - najem	Stara šola - najem		Stara šola - nakup		
Splošni podatki:		najem		oddaja		oddaja	
Površina:	Priloga	97,3m2	265,7m2		265,7m2		
	1. nadstropje	104,5m2	205,7m2	108,2m2	205,7m2	108,2m2	
	Podstreha		120,0m2	120,0m2	120,0m2	120,0m2	
Skupaj		201,8m2	580,4m2	228,2m2	580,4m2	228,2m2	
Najemnine za 3 leta:		Mesečna cena najema na m2	1.000 SIT	1.182 SIT	1.182 SIT		1.182 SIT
Prostori		7.264.800 SIT	25.122.701 SIT	9.710.366 SIT	-		16.183.944 SIT
Parkirnine (30.000 SIT/mesec)		1.080.000 SIT		380.000 SIT			800.000 SIT
Skupaj		8.344.800 SIT	25.122.701 SIT	10.070.366 SIT	- SIT		16.783.944 SIT
Preureditve:		Preureditev prostorov	3.052.500 SIT	2.210.000 SIT		2.210.000 SIT	
Vrnitev v prvotno stanje		1.000.000 SIT	1.000.000 SIT				
Skupaj		4.052.500 SIT	3.210.000 SIT			2.210.000 SIT	
Izgradnja novega vrtca:		Površina:	435,5m2	435,5m2			
Cena izgradnje:		100.165.000 SIT	100.165.000 SIT				
Nakup stare šole kredit:						89.160.000 SIT	
Skupaj:		112.562.300 SIT	128.487.701 SIT	10.070.366 SIT		91.370.000 SIT	16.783.944 SIT
Neto odhodki:		112.562.300 SIT	118.427.334 SIT			74.586.055 SIT	

Gospod Podlogar nam je pred zaključkom redakcije posredoval tudi izračune, ki jih je Občinski svet Občine Trzin obravnaval lani, ko so se svetniki odločali o nakupu stare OŠ Trzin in o ureditvi dodatnih prostorov vrtca v njih.

Iz računa je jasno razvidno, da je bila za svetnike, po predstavljenih podatkih, najugodnejša tretja različica, se pravi nakup stare šole. Prva in druga različica sta ponujali samo začasno rešitev, zadnja – torej nakup stare šole, pa je bila, kot se lahko prepričate tudi sami, najugodnejša kratkoročna in tudi dolgoročno rešitev.

Iz razpredelnice je razvidna tudi možnost izgradnje novega vrtca – oz. gradnja prizidka obstoječemu vrtcu Žabica. Predvidena cena gradnje je bila 100.165.000 SIT, na seji pa so takrat povedali, da si občina še ne more takoj privoščiti takšnega izdatka in da bo ta rešitev prišla v poštev (in bo tudi nujnost) v prihodnjih letih.

pa je izrazilo veliko pomislekov tudi glede tega, da se ta skupina, ki je zadnje leto v vrtcu, seli na novo lokacijo. In to sta bili praktično s strani vrtca edini obvestili za starše otrok, katere naj bi po brezposojnem dekretu prestavili na novo lokacijo. Ker sam še vedno nekako verjamem v pravno državo, temu nisem namenjal preveč pozornosti, saj sem bil prepričan, da bomo dobili kakšno uradno odločbo, na katero pa se seveda lahko pritožiš. Do roditeljskega sestanka skupine za malo šolo je bilo vse tiho, kljub temu da je bil 1. september že mimo. Ker je bila žena službeno odsotna, sem na sestanek prišel sam. Do zadnje točke dnevnega reda – točke Razno sem praktično samo poslušal. Takrat pa je Pišernikova začela razpravo okoli selitve naše skupine. Kako daleč je s pripravi na novi vrtec, je vprašala mene, ki naj bi imel kot občinski svetnik najbolj sveže informacije. Vsem prisotnim sem povedal, da se mi reševanje problema s selitvijo otrok v staro šolo ne zdi v redu in da hočem, da naši otroci ostanejo v starem okolju. Povedal sem, da je nesprejemljivo, da nas postavljajo pred sama dej-

va in da mislim, da bi se bilo potrebno že prej pogovoriti z nami. Mojemu mnenju je pritegnila večina staršev, ki so sodelovali v razgovoru. Po končanem roditeljskem sestanku me je ustavila skupina staršev, kateri se niso strinjali s premedljivostjo svojih otrok, in me prosila, da nekaj naredimo v zvezi s tem. Povedal sem jim, da se moramo združiti, saj je tako lahko nekaj dosežemo. Tako smo začeli z zbiranjem podpisov tistih staršev, ki zahtevamo, da naši otroci ostanejo na lokaciji, na katero smo jih vpisali. Zbrali smo lahko samo podpise staršev osmih otrok, saj ostalih staršev nismo mogli seznaniti z našim protestom (za to je poskrbela Pišernikova). Zahteva je bila poslana na Občino Trzin s prošnjo, da bi se o tem problemu radi pogovorili. Do razgovora ni prišlo, smo pa podpisani starši od Vrtca Domžale dobili dopis, v katerem razlagajo situacijo in nam hkrati ponujajo možnost, da naši otroci, ob selitvi v prostore novega vrtca ostanejo v vrtcu Žabica, kjer se bo oblikovala heterogena skupina. Ta dopis smo prejeli samo tisti starši otrok, ki smo se podpisali pod zahtevo. Z ženo sva na Vrtcu Domžale v zahtevanem roku (do 01.11.1999) poslala dopis, v katerem sva jih obvestila, da se s strinjava, da se najin otrok priključi heterogeni skupini. Zraven pa sva dopisala razlo-

ge, zakaj po našem mnenju vrtec na novi lokaciji ni ustrezen. Vodstvo vrtca sva še pozvala, da omogoči podobno odločitev še ostalim staršem otrok naše skupine. Odgovora do danes nisva prejela.

Pred kratkim sem prebral, da imajo v Ivančini Gorici enake probleme z vrtci in da je ravnateljica vrtca zavrnila možnost naselitve vrtca v njihovo staro osnovno šolo, ker le ta ni primerna.

S to izjavo za javnosti ne branim sebe in svoje družine, saj za to nimam nobene potrebe, hočem samo pokazati, kaj se dogaja v naši občini in na kakšen način. Ker tega neče ali pa ni sposobno uredništvo Odseva, bom to počel jaz z izjavami za javnost. Ker je zadeva sigurno zanimiva tudi za resno časopisje, kol so dnevniki Delo, Dnevnik in Slovenske novice, svojo izjavo pošiljam tudi njim.

Trzin, 11.12.1999
Romeo PODLOGAR
Občinski svetnik občine Trzin,
neodvisni kandidat

Poslano:
– uredništvo ODSEVA
– dnevnik Delo
– dnevnik Dnevnik
– Slovenske novice

KRITIČNOST TAKO ALI DRUGAČE (II.)

V decembrski številkli Odseva smo objavili pismo Petra Kralja, v katerem avtor kritično ocenjuje poročanje s sej občinskega sveta in moje opozorilo, da bi bilo prav, da se občani v odločanje o za Trzin pomembnih svareh vključijo že prej, ne pa šele takrat, ko je že skoraj prepozno. Pri tem je Peter neholet, ali mogoče celo hole, mojo opazko navezal na udeležbo na zboru krajanov, ki je bil 18. oktobra. To povezavo si je Peter dovolil sam, v Odsevu lega ni našel. Kakor koli že, zdi se mi prav, da vsi ne mislimo enako in da ima Peter svoje mnenje, čeprav bi me lahko prej vprašal, zakaj pišem tako, kot pišem, ne pa da je najprej napadel.

Zdaj objavljamo tudi izjavo za javnost g. Romea Podlogarja, ki spel napada Odsev kot županovo trobilno in krilizirano pisanje v njem. Ker vem, da g.

Podlogar g. njemu proti pisanju v Odsevu nadaljuje tudi v svojih zasebnih pogovorih z drugimi občani in da je nekatere že pridobil na svojo stran, bi rad povedal nekaj stvari v zagovorni sedanjemu načinu pisanja. Najprej bi rad povedal, da stojim za svojim pisanjem in da sem se o tem pripravljen z vsakim pogovarjati. Ne rečem, da je pisanje, kakršno že je, najboljše, vendar moje pisanje, od kliba vsem napakam, ni naključno. Gre za premisseno dejanje in vem, zakaj postavim kakšno besedo tako in ne drugače.

Za tiste, ki stvari ne poznajo, naj povem, da obslajajo različne novinarske zvrsti pisanja in da vsaka zahteva svoj pristop in tudi slog. Nekatere zvrsti, kot na primer komentar, ocena, krilika ipd. zahtevajo večjo angažiranost pisca in od njega pravzaprav terjajo, da pove svoje mnenje in da se izpostavi.

Novica, poročilo, zapis, povzelek ipd. pa zahtevajo, da je pisec bolj objektivni, da predvsem povzema dogajanje ali poročila o njem, pri tem pa svojega mnenja ne postavlja v prvi plan.

Ker na žalost - po treh letih - še vedno pretežno del člankov v Odsevu napišem jaz, ne želim siliti v ospredje s svojim mnenjem, s svojimi ocenami, bolj kot je neizogibno, čeprav se temu skoraj ne da izogniti. Že s tem, ko se odločam, kaj bomo objavili, o čem bomo pisali in čemu bom dal večji poudarek, po svoje krojim obveščanje Trzincev preko Odseva

Moje pisanje enostavno ne bi moglo biti, če ne bi o tem, o čemer pišem, razmišljal in potem tistega, kar mislim, da je prav, tudi ne zapisal. Ker se svojim pogledom na dogajanje v Trzinu, ko pišem o kakšni zadevi, ne morem povsem izogniti, skušam to izkoristiti - vsaj po moji oceni - v dobro Trzina.

Ker sem, po sili razmer, o nekaterih svareh bolj obveščen kot večina drugih občanov, lahko lažje opazim stvari, ki po mojem niso v prid Trzinu. Tisti, ki pazljivo prebirate moje članke in znate včasih prebrati tudi kaj med vrsticami, ste verjetno že večkrat lahko spredvideli, da pravzaprav opozarjam na nevarnos-

ti in nepravilnosti. Se spomnite razburjenja ob začetku gradnje centra Trzina T-3? Marksično je takrat začudeno spoznal, da sem v Odsevu na morebitne negativne posledice takšne gradnje opozarjal že davno prej, preden so se tudi drugi krajinj začeli zavedati nevarnosti. Na občnih zborih so takrat ugovarjali, da smo večino pomembnih podalkov v Odsevu objavili, še preden so drugi postali pozorni na višino načrtovanih blokov. Če bi krajinj že takrat dvignili svoj glas, bi bile stvari mogoče zdaj drugačne.

Podobnih primerov, ko pišem o morebitnih nevarnostih zaradi načrtov in dejanj nekaterih posameznikov ali organizacij v Trzinu, je še več, vendar se običajno osebno ne izrekam o posameznih pojavih. Sodobno največkrat prepustam bralcem. Ali ste opazili, da je v Odsevu pisalo, da so že izdelani načrti za naselje zahodno od novega dela Trzina, in sicer za petičneže, ali pa da je govora o možni pozidavi trzinskega polja vse do načrtovane vzhodne obvoznice Trzina, da pišem o tem, da bi z načrtovano ureditvijo pokopališča v bližini Pajkovega grička životali še en kos zdaj še »neokrnjene« gozdne narave?

Ker mi je včasih že pošteno zoprno, da

pišem o vsem, kar se v Trzinu dogaja, in da o vsem prodajam svojo pamet, se, če je le mogoče, izogibam komentarjem in svojih stališč ne želim javno razkladati na vsakem koraku. Saj, kaj pravzaprav pa sem jaz v Trzinu? Nisem bil voljen in za mano ne stoji nekaj deset volivcev. Mene

so enostavno vprašali, če bi pisal in ker se mi je zdelo, da to lahko počnem, sem nalog sprejel. Sem le novinar in žal tudi glavni in odgovorni urednik, ki skuša odklikavati oziroma odsevat dogajanje v Trzinu. Če bralci niste zadovoljni z mojim delom, me lahko zelo hitro pregovorile, da bi nehal. Vsem odkrito povem, da lahko počnem še dosli drugih koristnih in mogoče celo donosnejših stvari.

Ker pa sem bil izzven s strani Petra Kralja in Romea Podlogarja, bi rad javno predstavil tudi nekaj svojih pogledov na dogajanje v Trzinu:

Po prvem letu delovanja občine menim, da smo imeli veliko srečo, da smo na krmilo občine dobili g. Toneta Peršaka. Občudujem njegovo marljivost in delavnost.

Čeprav si profesionalni župan, je v občinskih prostorih precej več časa, kol mu nalaga delavnik. Je zelo pri-

zadeven in že tudi prekaljen politik, zato je v prvem letu opravil res ogromno delo, ko je poskrbel, da je občina pravočasno dobila vse pravilnike, poslovnike in vse druge akte, ki so potrebni za dobro delovanje občine. Prepričan sem, da bi težko kdo od kandidatov, ki so se tudi polegivali za župansko mesto, tako uspešno opravil toliko garaškega dela, kot ga je g. Peršak. Tudi med kritiki županovega dela ne vidim nobenega, ki bi mu bil na tem področju vsaj približno kos.

Ljudje se mogoče ne zavedajo, kako pomembno je, da so temelji občine dobro zastavljeni. Kolikor naslednjim in poznam stvari, lahko rečem, da so temelji naše nove občine po prvem letu delovanja zelo trdno postavljeni in da bomo to mogoče znali ceniti še čez čas.

Zelo ugodno tudi ocenjujem to, da je trzinski pozajalski skupini pod županovim vodstvom uspelo skleniti delitveno bilanco z občino Domžale. Čeprav neposredno izkupiček mogoče ni tako velik, kot bi najbrž želeli, je to, da je delitvena bilanca končana, za trzinsko občino zelo velik plus, saj zdaj lahko začne finančno povsem samostojno poslovati in tako tudi nadoknadi vse tolarje, ki jih ni bilo mogoče izriniti med pogajanj z Domžalčani.

V zagovor županu moram tudi zapisati, kar verjetno večina ljudi vidi ali vsaj ve, da je župan tudi neke vrste strelčevod - grešni kozel za vse napake in težave, ki jih kdorkoli zaznava v občini. Že nekajkrat sem bil priča, da so župana napadali za stvari, za katere je bil najmanj kriv. A kaj se hoče, lak je položaj župana in ko se je odločal,

da bo kandidiral, je moral to vzeti v zakup. To sem moral povedati, ker se mi zdi pošleno do župana, pa čeprav bodo zdaj kritiki Odseva še bolj korajžno natočevali, da je Odsev županovo trobilo.

Hkrati pa moram povedati, da se strinjam s Petrom Kraljem, da bi morali imeti o nekaterih za Trzin pomembnih svareh več besede tudi sami občani. Na Občini so v preteklem letu sprejemali strategijo razvoja občine za prihodnje obdobje. Menim, da gre za zelo pomemben dokument in da bi zato morali imeti vsi občani možnost, da povedo svoje mnenje o tem. Občinsko vodstvo je opravilo zelo odgovorno in tudi naporno delo, ob tem pa se je naslanjalo predvsem na ninenja izbranih predstavnikov občanov in strokovnjakov, na t. i. kvalificirano publiko. Strokovno so stvari dobro opravili, vendar bi bilo za demokracijo urejeno okolje le prav, da imajo možnost do besede prav vsi občani in tudi tisti, ki so kritični do posameznih postavk strategije.

Verjetno bi bilo tudi prav, čeprav v zakonih to mogoče ni tako zapisano, da bi vsi občani lahko kaj več rekli tudi o občinskem proračunu, o spremembah zazidalnih načrtov, o grbu in zastavi in mogoče še o kaki drugi stvari.

Vem, da vsem enostavno ni mogoče ustreči in da smo Trzinci lahko precej neugodni sogovorniki na zborih krajanov, vendar menim, da bi moralo občinsko vodstvo žrtvovati del svojih živcev in polprijetja ljudi za to. Ko sem govoril o tem, mi je nek prijatelj dejal: »Saj veš, da na zore občanov velika večina tistih, ki so zadovoljni, sploh ne pride in da se zborov dokaj pogumno udeležujejo nasprotniki, ki se pred tem, če se le da, podprejo še v bifeju. Potem pa govorijo drug mimo drugega in se sploh ne poslušajo!« Prijatelj je imel verjetno do neke mere prav, vendar imajo v demokraciji pravico, da povedo svoje tudi tisti, ki se ne strinjajo, tisti, večinski del, ki je raje zleknjen doma pred televizorji, pa mora posledice svoje nedejavnosti vzeti v zakup in se mora zavedati, da se potem ne more pritoževati, če ni šlo vse po njegovih željah, če jih sploh ima.

Rad bi poudaril tudi, da sem krepko proti širjenju Trzina in proti novim soseskam in pozidavam. Za nekatere stvari sicer vem, da jih Trzin potrebuje in da jih je treba narediti, mislim pa, da novih stanovanjskih sosesk, blokov in česa podobnega ne potrebujemo več, saj bi to pomenilo le še dodatno obremenjevanje okolja. Pustimo zanamcem še kaj zelenega in kakšno nepozidano poljano! Vem, da tudi v vodstvu občine vsi zairajojo, da niso za nadaljnje širjenje Trzina, vseeno pa so se v načrtu, ki so jih delali v okviru študijskih

delavnic, zarisale neke možnosti novih pozidav ali pa spremembe, ki podtalno v za zdaj še neopredeljeni prihodnosti prinašajo nove pozidave in širjenje naselja. Tisti, ki menimo, da nove soseske niso potrebne, moramo lo povedati že zdaj in preprečiti, da bi te možnosti, pa čeprav hipotetične, zarisali v dolgoročni razvojni načrt občine. Če bodo nove soseske zarisali v razvojni načrt, bo zelo težko še reči ne.

ROMEO PODLOGAR BI SE LAHKO ZAMISLIL

Vem, da je tudi Romeo Podlogar proli nadaljnjim pozidavam, vendar je bil on član ene od skupin študijske delavnice, je član občinskih odborov in komisij, še zlasti odbora za okolje in prostor, pa vendar ni uspel na svojo stran pridobiti tudi drugih članov komisij in odborov, še zlasti pa ne svojih kolegov v občinskem svetu. Romeo Podlogar bi se lahko vprašal, zakaj mu ne uspe, zakaj svetniki skoraj po pravilu glasujejo proti njegovim predlogom in pobudam. Težko je trditi, da je v občinskem svetu 10 odraslih ljudi, ki ne znajo razmišljati in slepo ubogajo vsaj po dvakrat, če ne trikrat, v delovnih telesih občinskega sveta, zato ni čudno, da so njihova stališča do seje občinskega sveta že več ali manj usklajena. Če potem v Odsevu zapišemo, kako so setniki glasovali in kaj so sprejeli, to še ne pomeni, da smo nasprotniki idej g. Podlogarja in enostavno »županovo trobilo«.

Romeo Podlogar je že nekajkrat pokazal, da ne zna poslušati drugih, da je važna le njegova resnica in njegov prav. Mogoče ima pov-

žaliti. Navedel bom le primer z 12. seje občinskega sveta. Romeo Podlogar je za omenjeno sejo pripravil 19 amandmajev k strategiji razvoja občine, dodatno pa še 20. amandma. Če bi želeli pisati o vseh predlogih dopolnil, ki jih je podal, bi v časopisu porabili kar precej prostora, predlogi pa niso bili dovolj dobro opredeljeni, da bi prepričali tudi druge svetnike, zato bi bila samo izguba prostora in časa, če bi naštevali vse, kar je g. Podlogar prelaga. Med drugim je g. Podlogar spraševal, če občina namerava kje na območju Trzina dopustiti gradnjo kakšnega novega blokovskega naselja. Vodstvo občine mu je mirne duše lahko zatrdilo, da takih namer nima in tudi drugi svetniki so potrdili amandma, ki nasprotuje gradnji novih blokovskih naselij. G. Podlogar je kot član študijske delavnice lahko videl, da takšnih načrtov ni, o tem bi se lahko pozanimal in prepričal tudi kot član občinskega odbora za okolje in prostor, ni pa vprašal, ali obstajajo načrti za gradnjo kakšnega drugega stanovanjskega naselja ali soseske v občini. V tem primeru bi dobil precej bolj pomemben odgovor. Načrti in možnosti za to obstajajo. V Odsevu na to že opozarjamo, ne vidimo pa razloga, da bi za zdaj pisali o pomislekih, ki k sreči še nimajo osnove. G. Podlogar ne bi smel bil pri postavljanju vprašanj tako nespreten.

Nismo pisali, kar pa nam zdaj na ves glas očita, da je g. Podlogar menil, da v Trzinu ni treba med prednostne naloge uvrščati gradnje mladinskega centra, da ob urejanju kabelske televizije v občini ni potrebe po dodatnem TV kanalu za lokalno rabo in da ni treba med potrebe občine uvrščati tudi izgradnje nove dvorane v T3, prav tako smo izpustili njegove lažne ocene, koliko denarja bi bilo potrebno nameniti za kakšen projekt in v kakšnem časovnem zaporedju naj bi opravili posamezne naloge.

Ker Podlogarjevi predlogi po večini niso uspeli, so ostali na ravni osebnih želja in pogledov, in zato z njimi ni treba obremenjevati bralcev. Če meni, da je občinski svet naredil napako, še vedno lahko napiše pojasnila občanom in radi jih bomo objavili kot pismo bralcev, še enkrat pa poudarjam, da bi moral g. Podlogar s svojimi dopolnili priti na dan že, ko so strategijo obravnavali po posameznih občinskih delovnih telesih. Za to je imel vse možnosti.

V Odsevu imamo izjemno stisko s prostom. V našem kraju bolj ali manj deluje vsaj 11 društev, hkrati spremljamo dogajanja na občini in se posvečamo nekaterim žgočim vprašanjem, predstavljamo pa tudi naše sokrajane in sploh poskušamo, da bi bil Odsev berljiv in zanimiv za čim širši krog bralcev. Če bi beležili vse neuspele

sem dobre zamisli, vendar če jih ne zna pravilno predstaviti, če ne razmišlja o vmesnih rešitvah, kompromisih in če prisega le na svoje poznavanje zakonodaje, potem se lahko kaj hitro zgodi, da ne uspe v svojih poskusih. Če mu ne uspeva, pa se ne sme pritoževati, da za njegove diskurze ne porabimo več črnica. Če ne pišemo o nedorečenih poskusih, ne sme razglašati, da smo enostranski, da smo njegovi nasprotniki, in nas ne sme blatiti in

poskuse v občinskem svetu, bi bilo naše glasilo vsaj še enkrat debelejšje. Tega si enostavno ne moremo privoščiti, saj bi bilo tudi vprašljivo, kdo bi tobral.

Na koncu pa moram g. Podlogarju povedati še to, da mi lani občinskega priznanja ni podelil župan. O priznanjih je odločala posebna komisija,

ki je izbirala med predlogi, ki so jih poslali trzinska društva, organizacije in posamezniki. Predlog, da naj dobim priznanje, je prišel z dveh naslovov. Po enem predlogu naj bi priznanje dobil zaradi zaslug, ki naj bi jih imel pri organiziranju in spodbujanju planinstva v Trzinu, po drugem predlogu pa naj bi priznanje dobil za prizadevanja, ko sem pomagal pri osamosvajanju Trzina kot samostojne občine. Brez lažne samohvale menim, da imam res nekaj zaslug na planinskem področju in tudi pri nastajanju trzinske občine, vseeno pa sem, ko sem izvedel, da naj bi prejel priznanje, dejal, da naj priznanje dajo kakemu starejšemu zaslužnemu Trzinu. Doma imam že kar nekaj priznanj, ki jih je bilo sicer lepo prejeti, nimajo pa kakšne poseb-

ne uporabne vrednosti. Iz lastnih izkušenj pa sem tudi vedel, da se vedno ob tem pojavijo laki, ki menijo, da priznanje ni šlo v prave roke. Na prigovarjanje drugih sem priznanje vseeno sprejel, saj sem ga sprejel tudi kot priznanje planinskemu društvu in našemu časopisu, kar sem tudi povedal. Priznanje sta

janju naše nove občine. Ocenjujem, da je bilo vseeno lepo, da smo dobili priznanje za tiste dolge ure, za napete živce in za ves trud, ki smo ga vložili za tisto, kar se nam je zdelo prav. Menim, da je zelo grdo in žaljivo od Romea Podlogarja, da zdaj piše, da nas je župan Tone Peršak z

Lanski podkupljenec. Jih bo župan tudi letos nehal podkupiti?

lani dobila še dva druga člana uredništva, poleg g. Toneta Ipavca še naš tehnični urednik Emil Pevec, ki ga je g. Podlogar v svoji izjavi za javnost po krivici izpustil. Tudi pri obeh kolegih je bilo med drugim poudarjeno, da sta priznanje dobila tudi za trud pri nast-

občinskimi priznanji podkupoval. S takimi izjavami si Romeo Podlogar postavlja zrcalo. Kar pa se tiče podkupovanja z višjimi honorarji naj vsem in še zlasti g. Podlogarju povem, da so šele zdaj, po povišici, naši honorarji vsaj približno primerljivi s honorarji v drugih novinarskih hišah. Menim, da bi bilo prav, če bi se lahko držali pravila: za dobro delo dobro plačilo, žal pa bomo na to morali še čakati. Naši honorarji so res večji, vendar še zdaleč ne pokrivajo vseh stroškov, ki jih imamo, prav gotovo pa s tem nimamo poplačanih živcev, ki nam jih rahlja časopis, še zlasti če moramo poslušati tudi vse upravičene, še večkrat pa neupravičene izlive ogorčenja, jeze in sploh zafrustriranosti nekaterih cenjenih bralcev.

Miro Štebe

KAJ TI JE DEKLICA

Konec prejšnjega leta je po vsej Sloveniji potekala akcija Kaj ti je deklica. Občinski svet Občine Trzin je akcijo spremljal in se odločil, da bo v povezavi z domžalsko občino poskušal narediti kaj tudi na tem področju, predvsem pa so svednice in svetniki menili, da je na problem nasilja nad ženskami in otroki treba preko Odseva obvestiti tudi druge občane Trzina in jih tudi tako spodbuditi k bolj odgovornemu ravnanju na tem področju.

Položaj žensk in otrok je bil v zgodovini tesno povezan z nasiljem, ki je bilo družbeno dovoljeno oz. sprejemljivo. Kljub formalni enakosti spolov pred zakonom je nasilje nad ženskami tudi v današnji družbi še vedno velikokrat razumljeno in obravnavano kot osebna zadeva.

Ženske so kljub zakonodaji še vedno v podrejenem položaju v odnosu do moških, in sicer tako v socialnem in gospodarskem, kot tudi telesnem in še kakem drugem smislu.

Nasilje nad ženskami in otroki je vsebovano v kulturnih normah. Nasilnost je vpeta v sistem vzgoje, je bolj ali manj legitimna in splošno sprejeta. Zavedati se moramo, da to ni samo osebni, temveč predvsem družbeni problem. Do nasilja nad ženskami večinoma prihaja v družini in partnerskih odnosih. Pogosto vlada v družbi prepričanje, da je nasilje reakcija moškega v težavah, za katere so glavni krivci ženska in otroci.

Zakon in družina za ženske pogosto nista varni prostor, temveč prostor tveganja, nasilju pa so neredko izpostavljene tudi na cesti, na delovnem mestu itn. Zato se je nasilja potrebno zavedati, o njem govoriti, to pa mora biti podlaga za delovanje in ukrepanje.

Za zavarovanje žensk in otrok pred nasiljem je mogoče marsikaj storiti. V zadnjih nekaj letih so bila poleg druge pomoči za ženske, ki doživljajo nasilje, v Sloveniji odprta štiri

zatočišča, eno pa je v postopku ustanavljanja.

Osnovna naloga zatočišča je, da nudi ženskam in njihovim otrokom zaščito in podporo pri zavestnem spremljanju lastnega življenja.

Akcija Kaj ti je deklica je bila enkratna in mogoče nekaj novega v naši družbi za tiste, ki se neposredno ne srečujejo z nasiljem in se zato tudi ne zavedajo obsežnosti tega problema. V družbi moramo doseči stopnjo, ko bo ta problematika stalno javno obravnavana in ko se bo preko izobraževalnega sistema z osveščanjem postopoma začelo nižati število nasilnih dejanj.

Ta stalna akcija mora zajeti vse prebivalstvo. S polno osveščenostjo zakonodajne izvršne in sodne oblasti bo možno lažje sprejemati zakone, ki bodo pomagali reševati to problematiko in ki bodo hkrati sodni in represivni veji oblasti v pomoč pri njenem delu.

Odbor občinskega sveta za družbene dejavnosti,
socialno delo in dejavnost društva
Predsednica odbora:
Marja Hojnik

ANKETA: ODSEV - županovo trobilo?

Po Trzinu krožijo govorice, ki so prišle na ušesa ljudi nam, v uredniškem odboru (ja, ja Trzin je kljub vsemu majhen), da je Odsev pravo županovo trobilo. Čeprav se vsi zavedamo, da govoricam ni kar tako verjeti, pa se je v mnenje Trzinčev vseeno treba poglobiti. In tako sem nekaj ljudi povprašala o mnenju, ki ga imajo o našem časopisu. Dobrodošle so bile vedno tudi kritike, predlogi, želje in pohvale, saj lahko le skupaj ustvarimo časopis, ki vam bo všeč in ki ga boste z veseljem brali. In kaj so povedali naši soobčani (skrajšani)?

Amalija VOUK:

Meni osebno je Odsev tako tematsko kot tudi vsebinsko zelo všeč. Mogoče bi lahko obravnavali več življenjskih zgodb, ki jih v Trzinu prav gotovo ni malo. Najbolj me pritegnejo članki o društvu upokojencev, ki je v Trzinu zelo aktivno, lahko bi jih napisali še več, recimo o izletih, o raznih predavanjih, ki jih organizirajo ipd.

Ne zdi se mi, da bi bil Odsev županovo trobilo. Saj so vsi, ki se v Trzinu politično udeležujejo, dokaj enakovredno predstavljeni. Edina stvar, ki me moli, je neprestano vmešavanje Romea Podlogarja v stvari, na katere se po mojem mnenju ne spozna prav dobro. Sama se zavedam perečih problemov v Trzinu in jih skušam bolj konstruktivno reševati, kot pa jih rešuje gospod Podlogar. V Odsevu ste zelo lepo predstavlili načrte o gradnji T-3 centra, kamor se nameravam tudi jaz vseliti.

Tanja RABZELJ:

Župan vsekakor ni prevečkrat omenjen, tako da se mi ne zdi, da bi bili županovo trobilo. In kolikor mi uspe prebrati Odsev, se mi zdi v redu časopis. Lahko pa bi namenili več člankov mladini, pa tudi kaka razvedrilna stran ne bi smela manjkati (recimo sem pa tja kakšna križanka, uganke, anekdote, šale ...). Tudi to, da Odsev dobivamo vsa gospodinjstva v Trzinu, je prav pohvalno in tudi v zvezi z dostavo ne bi ničesar spreminjala. Praviš, da so zamude? Tega niti ne opazim, saj je Odsev mesečnik, datum izida pa niti ni tako zelo določen, mar ne? Vem le, da ga lahko v pošlnem nabiralniku pričakujem enkrat konec meseca.

Andrej NEMEC:

No, bom kar po vrsti odgovoril na vprašanja. Županovega kotička ne prebiram in ga tudi v bodoče ne bom bral. Zakaj? Ko so gradili tole trzinsko obvoznico, nam je g. Peršak (in mnogi drugi tudi) zagotavljal asfaltirano dovozno pot do hiše (živim na drugi strani železniške proge. Saj je edina hiša tam na polju). In kaj imamo danes? O asfaltu ni ne duha ne sluha (morda se bo pa zdaj kod zganil in storil kaj glede tega? op.p.). Drugače bi pa pohvalil Odsev, ker piše o stvareh, ki se v Trzinu dogajajo (npr. o vrtcu, pa o cestah ...) in za katere je dobro, da kaj vemo o njih. Niti ne opazim, da zamuja, vem pa, da enkrat v mesecu ga bom že dobil.

Imam pa eno kritiko oziroma prošnjo. Razne fotografije iz letala in pa načrti bi bili lahko bolj podrobno razloženi, tako da bi si človek

lahko bolje predstavil, v kateri del Trzina kaj sodi (pa tudi nismo vsi kartografi, da bi znali brati načrte). Malce več razvedrilnih tem bi lahko uvedli (šale, križanke ...).

Najboljša je pa vsekakor gasilska stran (zaprisežen gasilec? Op.p.).

Biserka KAJFEŽ:

Odseva niti ne berem veliko, ga večinoma le prelistam. V zadnjem času me je najbolj pritegnilo pisanje gospe Pičernikove o problemih glede vrtca, saj imam tudi sama hantla, ki bo kmalu vstopil v to ustanovo. Kritizirati pa mi ni treba, saj delate kar v redu časopis. Kar se pa tiče očitka, da ste županovo trobilo ... S tem se niti ne bi strinjala, saj ni samo on notri, ampak je tudi polno drugih tem in

člankov. Je pa prav, da ima svojo stran, tako da lahko odgovarja na vprašanja ali pa pove stvari, ki jih je dobro vedeti.

Mitja ZVER:

Odseva ne berem toliko, da bi imel kakšne posebne pohvale oziroma kritike. V zadnjem času pa sem najbolj sledil dogajanju okoli tega, kako se bo Trzin razvijal v prihodnosti, torej gradnja centra T-3, pa obvoznice ipd. Kakšnih virov ali uganak niti ne pogrešam. V bistvu ni ničesar preveč ali pa premalo. Zdi se mi, da je notri vsakega po malem. Če pa bi Odsev bilo treba kupovati, bi ga kupovala moja starša, jaz pa ne. A da kdaj zamudi?

Ga. Nada (gospa ni želela izdati svojega priimka op.p):

Ah, župan gor ali dol, politiki so vsi enaki. Vsi marsikaj objubljajo, od njih pa potem ni mogoče kaj preveč pričakovati. Odsev je ravnopraven prav obsežen in tudi reklam ni preveč. Preberem tiste članke, ki me zanimajo, recimo članki o upokojenecih ... Mogoče bi potrebovala nekaj vzpodbude, da bi se jim pridružila. Ja, ker Odsev ne izhaja vsak dan, niti

ne občutim toliko ali zamuja ali ne (če Dnevnika ne bi bilo kak dan, bi bilo pa kar čudno, ker sem se že tako navadila, da ga berem vsak dan), je pa res, da sem včasih konec meseca kar začudena, če ga še vedno ni. Me pa zanima, kdo financira dostavo Odseva in sploh samo njegovo izdajanje, saj mi zanj nič ne plačamo. A če bi bila naročnica? Potem pa najbrž ne bi bila nanj naročena. Kritiki pa nimam, imamo kar dober lokalni časopis.

Torej, če ste se prebrili do konca ankete, lahko skupaj ugotovimo, da Odsev prelistavate, ga pohvalite, zamud (ki nas vedno preganjajo) niti ne opazite, želite pa si več razvedrilnih strani ... Če pa ima še kdo kak predlog, mnenje ipd. (in se ni znašel v anketi, pa naj kar pocuka koga od ustvarjalcev časopisa za rokav in mu prišepne na uho (lahko pa tudi naglas pove), kakšne so njegove želje.

Maleja Erčulj
Foto: Mojca Ružigaj

URBANISTI SMO NAKAZALI MOŽNOSTI IN DALI IDEJE

Prejšnji številki Odseva smo predstavili nekaj idej za bodočo ureditev Trzina, ki so jih oblikovali med urbanistično delavnico v sklopu priprav za sprejem prednostnih smernic razvoja občine. Nekatere predloge, ki so jih predstavili ob koncu urbanistične delavnice, smo želeli bralcem Odseva natančneje pojasniti, zato smo se obrnili na koordinatorja urbanistične delavnice inž. Andreja Erjavca, prijazno pa se je pogovoru priključila tudi dr. Ina Šuklje Erjavec.

Ob začetku pogovora sta povedala, da so bili urbanisti v Trzinu prijetno presenečeni, ko so videli, kako širok krog ljudi je sodeloval pri pripravi strategije razvoja občine in tudi pri delu urbanistične delavnice.

»Veste, pri takšni delavnici urbanisti in arhitekti običajno sodelujemo samo z vodstvom občine in mogoče še z občinskimi svetniki, ponekod pa strategije razvoja občine naredijo kar pristojne službe, trzinski župan pa je uspel pritegniti res širok spekter ljudi. Kaj takega še nismo doživeli,« je začel Andrej Erjavec. »To smo pozitivno ocenili, saj je smiselno, da se v razprave na tem področju vključijo tudi občani. Občina Trzin je majhna in verjetno je bilo prav zato v oblikovanje strategije mogoče vključiti toliko ljudi. Treba pa je tudi vedeti, da postopki oblikovanja strategije razvoja občin niso določeni, zato lahko vsaka občina to stori po svoje. Kasneje pa morajo biti vsi večji posegi v prostor javno razgrnjeni. Omogočena mora biti javna razprava in takrat mora imeti vsak možnost, da predstavi svoje mnenje in da po svoje vpliva na prostorske rešitve. Ti postopki pa so natančno določeni in so tudi relativno dolgi.«

»Treba je povedati, da je bil namen naše delavnice oblikovanje splošnega urbanističnega pogleda na območje občine Trzin,« je pojasnila še Ina Šuklje Erjavec. »Naš namen ni bil, da bi iskali konkretne rešitve, edina kolikor toliko konkretna naloga je bila poiskati možno lokacijo za bodočo trzinsko pokopališče. Drugače pa nismo imeli časa niti denarja pa tudi ne namena, da bi razreševali posamezne probleme. Šlo je za strokovno presojo prostora, za iskanje možnosti, za opozarjanje na potencialne in tudi za predstavitev nekaterih možnih rešitev, pravzaprav bolj za nekakšne idejne provokacije. Pokazali smo, kaj je po strokovni, urbanistični strani mogoče narediti - kakšne bi bile lahko rešitve, kaj lahko v

Trzinu pričakujemo v prihodnje - vendar so to vse le predlogi, strokovno podkrepane ideje, ki jih Trzinci lahko sprejme ali pa ne. Šlo je predvsem za to, da opozorimo na možne prihodnje ureditve naselja in da nekako pripravimo občino na naslednje korake. Predlogi, ki so bili že oblikovani v strategiji razvoj občine, so nam pri tem lahko služili kot dobrodošla podlaga.«

Strokovnjaka sta mi zadržala, da se urbanistom zdi Trzin zanimiv, še zlasti kot naselje na obrobju prestolnice, ki je za enkrat še ohranilo del svoje identitete in je še prepoznavno v prostoru. Menita, da bi bilo prav, če bi Trzin, predvsem stari del naselja, to prepoznavnost še ohranil.

V zadnjem času se na področju urejenosti in izgleda Trzina dogaja precej stvari, ki bodo tudi dolgoročno imele močan vpliv na življenje v občini. Tu gre predvsem za gradnjo bodočega centra in pa obvoznica, ki je prometno že razbremenila del naselja. Urbanisti se zavedajo, da te novosti prinašajo nekatere negativne posledice, precej pa je tudi pozitivnih, ki koristijo kraju. Ocenjujejo, da bo bodoči center Trzina na nekoliko nenavadnem

mestu, saj bo pravzaprav na obrobju naselja, ob tem pa strokovnjaki poudarjajo, da bo zato potrebno poskrbeti predvsem za boljšo povezanost vseh treh delov naselja.

ŠE OBVOZNICA ZGORNJEGA DELA TRZINA

Študijska delavnica je tudi opozorila, da bo potrebno dolgoročno rešiti problem prometnih tokov skozi stari del Trzina.

»Ukvarjali smo se z najrazličnejšimi rešitvami, vendar idealne nismo našli. Med vsemi rešitvami se nam je najmanj slaba zdela vzhodna obvoznica nekje po trasi sedanjih poljskih poti od Depale vasi proti Mengeški. Prometu skozi stari del Trzina se enostavno ne da izogniti. Če bi se želeli izogniti nevarnostim, ki jih to prinaša, bi morali cesto skozi stari del naselja širiti in ob njej urediti hodnike za pešce. Morali bi ji spreminili profil, vendar se to enostavno ne da. Treba bi bilo namreč porušiti kar nekaj hiš, problemi pa bi še ostajali. Rešitev vidimo v preusmeritvi prometa na obvoznico, ki naj bi jo speljali po polju, vzhodno od naselja. Dolgoročno gledano, kmetijstvo na območju Trzina nima posebne perspektive, in s tem se bo treba nekoč sprijazniti. To ni neka naša kaprica, to je dejstvo. Kdaj pa bodo ljudje pristali na obvoznico, pa je odvisno od razmer. Ocenili smo, da bi bilo najbolje cesto speljati po trasi že obstoječih poljskih poti, vzdolž obvoznice pa bi posadili lipov dreved. Na ta način bi nekako naredili nekakšen rob Trzina. Zdaj se vidi naravnost v domžalske bloke.« Sedanja glavna cesta v tem delu naselja, se pravi Mengeška cesta, naj bi po zgraditvi obvoznice ostala rezervirana za interni promet in za pešce. Ves tranzitni promet naj bi se preselil iz naselja, Mengeška cesta pa naj bi postala nekakšna urbana os, ki bi dala novo kakovost življenju ob njej.

»Predvideli smo, da bi jo tlakovali in tako še dodatno upočasnili promet. Nekako tako je bilo na Prešernovem trgu v Ljubljani. Včasih je bilo tam dosti prometnih nesreč, zdaj ko je trg tlakovan in je uveljavljen poseben prometni režim, pa vsi vedo, da imajo tam pešci prednost in da tam ni mogoče divjati. Tako bi tudi Mengeška cesta bila namenjena le prebivalcem, gostinski obrati bi bili odprti proti njej in bi po njej lahko namestili tudi mize in stole, po sredini bi ponekod uredili zelenice in na njih posadili dreve, zraven pa bi namestili še klope.«

KJE NAJ BO POKOPALIŠČE

Veliko pomislekov je glede predlagane lokacije za pokopališče. Precej ljudi meni, da je predlagana lokacija pregloboko v gozdu in da bi lo pomenilo dodatno degradacijo gozda, ki je bil zdaj nekako pod varstvenim režimom rekreacijskega zelenega območja. Proti pokopališču naj bi bile speljane tudi kar štiri poti, kar bi pomenilo še dodatno »krčenje« gozda.

površine za nadaljnjo pozidavo. Z urbanističnega vidika ne vidimo posebne potrebe, da bi v Trzinu pozidavali še kakšne dodatne površine. Prav gotovo pa se bodo v občini še naprej pojavljali interesi po dozidavi. V naši nalogi smo skušali samo nakazati, kje so takšne pozidave še možne, če bi se v občini pojavile potrebe in želje po tem. Prav je, da se vnaprej ve, kje je pozidava še možna ali sprejemljiva in kje ni. Na la način se izogne-

mo slihijski pozidavi tudi na območjih, ki za takšne pozidave niso najbolj primerne. Ker so nas na občini vprašali, kje bi bila še možna pozidava, smo predvideli, da bi bila možna pozidava na območju gozda zahodno od naselja Mlake, levo od nadaljevanja Mlarkarjeve ulice. Tisto območje je zdaj sicer rezervirano za športno rekreacijsko cono. To lahko ostane tako, vendar menimo, da tam ne bi bilo primerno graditi kakšnega večjega športnega objekta, na primer dvorane. V bližini tistega ob-

močja je že dokaj veliko strnjeno naselje in če bi tam postavili športno dvorano, bi to

pomenilo precej več prometa skozi tisti del naselja, prihajalo bi do kaljenja miru in drugih nevšečnosti. Prav zaradi tega smo predlagali, da bi takšno športno dvorano in druge objekte preselili v industrijsko cono. Na območju, ki je zdaj predvideno za šport in rekreacijo, bi lahko stal kvečjemu kakšen manjši objekt, predvsem pa je treba tam urediti možnosti za sprostitve v naravi. Če bi pa že želeli kje graditi novo stanovanjsko sosesko, smo predlagali, da naj bi jo gradili v gozdu na koncu Mlarkarjeve ulice. V prid tej odločitvi govorijo komunalni vodi, ki so speljani v bližini tistega območja, naselje pa bi bilo tudi nekakšna protitež sedanjim poselitvi pobočij

hriba na drugi strani ceste. Nakazali smo možnost gradnje atrijskih stanovanjskih hiš, vendar tista soseska sploh ni nujna. Za nas je bil potok, ki teče ob robu naselja Mlake, nekakšna naravna meja, preko katere ne bi gradili. Ena od skupin je sicer zarisala tudi naselje nekako na območju jase za gostilno Trzinka, vendar za nas tista lokacija ni najbolj sprejemljiva.

Kar pa se tiče dodatnih pozidav starega dela Trzina, menimo, da so tam še možne manjše individualne pozidave, vendar bi bilo prav, da bi ta del naselja lahko ohranili delno ruralno podobo, da bi ohranili svojo identiteto, še zlasti, če bo zgrajena obvoznica. Zato menimo, da bi bilo treba za stari Trzin določiti zelo stroga pravila, kakšne hiše se lahko postavlja, kako naj se obnavljajo in nadgrajujejo. To zelo uspešno izvajajo v Nemčiji, na primer na Bavarskem, in tam naselja res ohranjajo svoj značaj. Če bi prišlo do gradnje obvoznice, pa bi bilo treba tudi točno določiti, koliko bi pozidavali v pasu med obvoznico in naseljem. Lahko bi na primer določili, da tisti del ni zazidljiv.

Predlagali pa smo še nekaj rešitev, kako bi prostor v naselju lahko bolj funkcionalno izrabili. Tako bi bilo treba drugače urediti prostor okoli osnovne šole, verjetno bi bila smiselna pozidava nekaterih površin med sedanjo južno obvoznico in zdaj razbremenjena Ljubljansko cestro, ki bo v prihodnje prav golovo spel pridobila na pomenu, treba pa bi bilo rešiti tudi vprašanje območja ob križišču z uvozom v naselje Mlake. Ndaleč stran so lokali, ki so z obvoznico izgubili na pomenu, vendar bi na tistem območju lahko z nekaterimi polezami uredili privlačno poslovno središče.

REKREACIJSKO OBMOČJE V 10C

Možnosti za ureditev športno-rekreacijskega območja vidite v industrijski coni.

Možnosti cone so zdaj delno izrabljene, v njej ni življenja. Tam so sicer nekateri lokali, gostišča, pubi, bari in trgovine, vendar bi se dalo v cono vnesti več življenja,

»Ko smo iskali primerno lokacijo za pokopališče, smo največkrat naleteli na problem talne vode, ki onemogoča ureditev pokopališča. Ta problem je prisoten tako v starem delu Trzina, kjer je večina predlaganih možnih lokacij v bližini Pšale, da dokaj visoko lalno vodo pa smo naleteli tudi na gozdnem območju med naseljem Mlake in obrtno-industrijsko cono. Šele izbrana lokacija je toliko dvignjena, da tega problema ni več. Pojavljale so se ideje o nasipavanju zemlje, kot podlage za pokopališče, vendar stvar ni tako enostavna. Še zlasti veliko težav bi bilo s posedanjem zemlje, saj bi bilo treba počakati, da se nasuti material dobro usede. Pri gomilnih pokopih bi bila takšna možnost še sprejemljiva, pri klasičnih pokopih pa bi bilo veliko nevšečnosti. Problem bi bil tudi s pogozdovanjem oziroma ozelenitvijo takšne površine. Na stvar pa je treba gledati tudi z druge plati. Mogoče bi bil prostor prav zaradi ureditve pokopališča, ki bi bilo bolj kot nekakšen gaj, park, bolj zavarovan. Prav gotovo se ne bi spremenil divja odlagališča odpadkov.»

DODATNE POZIDAVE

Kako je z dodatnim pozidavami Trzina. Na zahodni strani novega dela naselja sle zarisali možnost novega naselja.

V tistem delu naselja smo res izrisali možnost pozidave naselja, vendar smo to naredili le kot možnost, saj so nas tudi vprašali, kje bi bile, če bi to želeli, najbolj primerne

če bi vanjo vključili tudi športno-rekreacijske dejavnosti. Tam bi lahko postavili športno dvorano, razna pokrila in odprta igrišča, trinkabinete, Irgovnice in druge programe, povezane s športom in rekreacijo. Ljudje, ki bi prihajali na rekreacijo, bi se lahko ustavljali v lokalčkih, kaj kupili v Irgovinah, šli v banko ali opravili kake druge obveznosti, hkrati pa je prihajanje z avtomobili hrupno in nekako moteče v drugih delih naselja, v coni, ki ni stanovanjsko naselje, pa to ne bi bilo tako moteče. Prav

zaradi tega bi v coni lahko uredili tudi zabavišne in razvedrilne programe in nenazadnje tudi mladinski center. Cona bi s tem nedvomno pridobila, saj bi vanjo pritegnili ljudi in neko pozitivno življenje. Treba pa je reči, da mi v tej lazi nismo predlagali nobenega konkretnega objekta ali kakšnega programa. Tudi tu smo zgolj nakazali možnosti.

Miro Šlebe

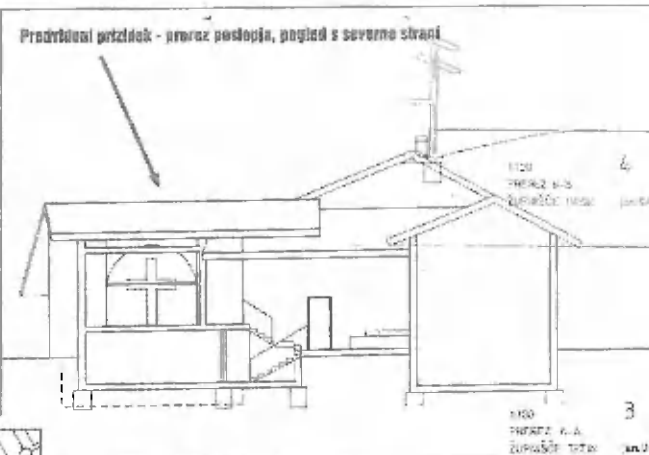

Ena od študentskih skupin je predstavila tudi zanimiv predlog za ureditev površin na drugi strani obvoznice in železniške proge. Predlagajo, da bi tisti prostor namenili rekreaciji in tudi ureditev konjeniškega centra, ki ima vse več privrženecv. Zanimiv pa je predlog, da bi Pšati in drugini polokom na tem območju spet naredili meandre, vijuge, kakršne so nekoč, pred osuševanjem močvirja, že imeli. Na Urbanističnem inštitutu so povedali, da so bile regulacije vodotokov nekoč predvsem tehnične, zdaj pa poznajo tudi druge, mogoče naravi bolj prijazne načine.

ŽUPNIŠČE POKA PO ŠIVIH

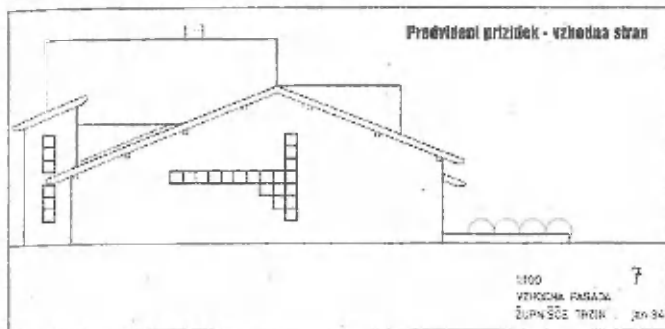
Načrti za širitev župnišča

V zadnjem času je veliko govora o tem, da je vrtec premajhen, da je treba zgraditi prizidek k osnovni šoli, kar nekako pa se ob tem izognemo želji po razširitvi župnišča pri trzinski cerkvi. Tudi v župnišču opažajo, da število prebivalcev v občini narašča, saj župnišče tako rekoč poka po šivih. Tankajšnja učilnica za verouk je načrtovana za približno 20 učencev, zdaj pa se jih v njej gnele tudi po trideset in več. Kaj bo, ko se bodo v Trzin priselili še novi priseljenci, si ob sedanjih razmerah ni mogoče predstavljati. Prostori, ki so na voljo, so res premajhni, ob tem pa so tudi zelo izkoriščeni. Uporabljajo jih še drugi. Cerkveni pevci imajo tako tam pogosto vaje. V predbožičnem času so bile pevske

vaje v župnišču na primer kar po trikrat tedensko. Letos bo v Trzinu birma in ker bodo birmanci tokrat razdeljeni v 6 skupin, jim bo moralo biti župnišče med pripravami na voljo kar po šestkrat tedensko, župnišče pa že zdaj pogosteje zasedajo tudi otroci, ki bodo šli letos prvič k obhajilu. Ob tem v župnišču deluje tudi Karitas, tam pa so tudi različni sestanki ljudi, ki delujejo v župniji. Prostorska stiska je vse večja, pričakujejo pa, da bo v prihodnjih letih, ko bo poseljen tudi

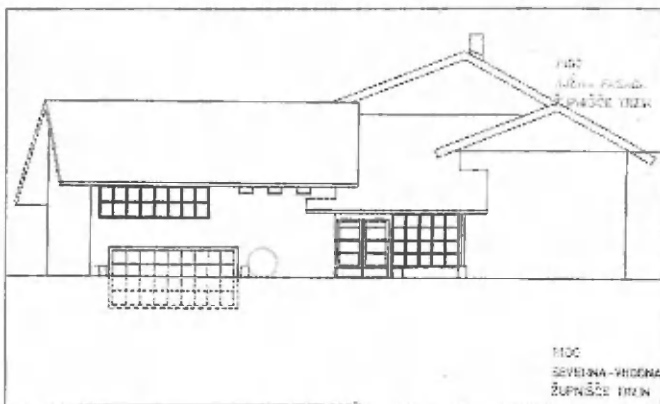
novi center Trzina in bo k verouku hodilo od 230 do 250 učencev, še precej težje. Gospod župnik Pavle Krč pravi, da so se težav zavedali že prej in da je že pred tremi leti zabil arhitekta Janeza Lajovica, da naj pripravi idejni načrt za širitev župnišča. Čeprav je pri župnišču relativno malo prostora, je arhitekt izrisal posrečen načrt prizidka in širitve objekta, vendar pa so stvari potem zastale. Lani, ko je bilo treba župnišče ponovno prekriti, saj je streha puščala, pa so ideje o širitvi župnišča spel oživele. Podjetje Kovač d.o.o. naj bi izrisalo

podrobnejše načrte, naredili pa so že predračun stroškov, ki bi jih imeli. Zdaj zbira-
jo denar za načrte, ko bodo ti narejeni, pa
se bodo lotili zbiranja vse potrebne doku-
mentacije in nato tudi za gradnjo.

Širitev je možna le na vzhodni strani obsto-
ječega župnišča, zato naj bi tam naredili
prizidek, v katerem bo vse, kar naj bi do-
gradili, razen vhodne veže, ki naj bi jo ure-
dili med obstoječo in novo stavbo.

V prizidku naj bi dobili večnamensko dvor-
nico s približno 60 sedeži. Prostor bi
lahko uporabljali tako za verouk, kot v dru-
ge namene, še zlasti pa bi prišel prav v
zimskem času, ko bi hile lahko v njem zim-
ske maše. Oder dvorane naj bi bil nekoliko
dvignjen, od dvorane pa naj bi ga ločili z
drsnimi vrati in tako spremenili v učilnico
za verouk s 25 sedeži. Načrt predvideva

nove, večje sanitarije, sedanji WC pa naj bi
preuredili v garderobo. V kleti naj bi bil
prostor za garažo za dva avtomobila, v
prizidku pa naj bi pridobili tudi prostore za
Karitas. Vse skupaj bo velika pridobitev za
trziško cerkev, postavlja pa se vprašanje,
kako priti do denarja, saj je predračunska
vrednost prizidka ocenjena na 47 milijonov
SIT. V trziški župniji se zavedajo nujnosti
ureditve prizidka k župnišču, vedo pa tudi,
da jih v prihodnje čakajo še nove naložbe,
še zlasti če bo občina uredila pokopališče
in bo ob njem potrebno zgraditi tudi
cerkveni objekt.

Miro Štebe

TRZINSKA GLOSA IZ POD ŠTIRI DESETLETJA STAREGA PISALNEGA STROJA TRZINSKEGA ŽUPNIKA PAVLA KRTO

Urša me nadleguje, njo nadlegujejo
uredniki: dej, dej, dej! Nepismeni župnik
pa komaj spravi kakšno črko na papir.
O čem naj piše?

No, saj ni bilo nič posebnega. Poplav ni
bilo, tresli se nismo, veter je »čist prov«
pihal, novi Trzinčani so prihajali na svet. 40 jih
je župnik obilil z vodo, 20 parov je pos-
premil z blagoslovom v zakonski stan, Ma-
tildi pa je zabica, da pri nas nima kaj de-
lati, saj v sožitju živijo samo mlade družine,
pa ji je le uspelo zmakniti 15 članov naše-
ga občestva, da smo jih morali pospremiti
na »tule« pokopališče, ker še svojega nima-
mo v občini. Rad bi videl in slišal, da bi
kakšen možnar pretresel trziško sveto
noč, pa so otroci nabijali samo s PK? PK?
PK? Inicialmi mojega imena in priimka.
Priprava na božično praznovanje je bila ču-

dovita. Več mesecev so se pevi pripravljali
na izvedbo Mozartove latinske maše »Missa
brevis«. Nismo uspeli ogledati notnega čr-
toja do konca, zato pričakujemo izpiljeno
izvedbo za veliko noč in birmo, ki bo v tem
letu.

Nazadnje smo pristali na že upeti »Mavovi
maši«, prirejeni po slovenskih božičnih nape-
vih in pesmih: Tam stoji pa hlevček, Poslu-
šajte vsi ljudje, Kaj se vam zdi, pastirci vi-
ter bolj umetelnih: Noč božična, Pastirci iz
spanja.

Prvi mesec tega leta pa je prinesel še nekaj
lepih, če že ne vrhunskih glasbenih doživetij
v trziško cerkev. Drugi dan novega leta smo
gostili otroški pevski zbor z Vira, 9. 1. je pri
maši sodeloval, po njej pa izvedel koncert
božičnih pesmi pevski zbor Cantemus iz
Kamnika, sredi meseca, 16. 1., pa je v naši
cerkvi prepeval moški zbor Zvon iz Mengša.
Krono pevskih nastopov pa je 20. 1. prispe-

vala svetovna umetnica, operna pevk, so-
pranistka Ana Pucar Jerič iz Trzina. O
njem nastopu, ki je navdušil polno cer-
kev poslušalcev, bo več govora v prihodnji
številki Odseva.

Trziški župnik Pavel Krto

Bralcem Odseva se opravičujemo zaradi
neločnosti v prejšnji številki našega gla-
sila. V intervjuju s Francijem Bankom je
bilo napovedano, da cerkveni pevski zbor
za božič pripravi Mozartovo Missa bre-
vis, žal pa te maše ni bilo. Pogovor s
Francijem je bil opravljen že na začetku
meseca, ko so bile priprave še v polnem
teku, tako da takrat še ni bilo mogoče
vedeti, da bo maša odpadla. Vsem, ki so
bili za božič razočarani, se opravičujemo.

Uredništvo Odseva

ŽIVLJENJE JE KOT IGRA NA ODRU

Že večkrat sem se vprašala, kakšno moč ima trzinski kulturni dom, da je združil toliko parov, ki so se čez nekaj let poročili. En tak par smo že predstavili (Francija in Brigito), tokrat pa vam predstavljamo Andreja Zupanca in Mimi, ki sta prehodila isto pot.

Zaradi zanimive in burne mladosti so se besede kar nalagale ena na drugo... Pri osemnajstih letih, po končani srednji šoli, sem se kot mnogi preizkusil na sprejemnih izpitih na AGRFT. Sprva je kazalo kar dobro, saj sem moral zaplesati, oponašati živali in z mimiko predstaviti štiri različne športe. Ko pa so me silili, da zapojem, in ko se me v to končno prisilili, pa je moja morala zelo padla, saj nimam niti pet dekagramov posluha. Nato sem moral recitirati nekaj besedil, ki naj bi jih znal na pamet, jaz pa sem jih bolj bral, zato sem čisto obupal. Že ko si prišel v sobo, kjer je sedelo deset ljudi (komisija): eden je bral časopis, drugi je zehal, eden je pletel, nekdo je celo pokazal zanimanje in je prelistal moje režijsko knjigo... sem vedel, da bo to bolj tako.

Ko pa so me povrh vsega na koncu še poklicali po telefonu in mi povedali, da je moja žena rodila (pri osemnajstih letih nisem imel pojma o tem), sem se vdal.

Vendar pa so se moje prve želje po javnem nastopu pokazale že veliko prej. Že kot osemletni fant sem zelo dobro bral, zato sem v cerkvi pri maši bral berila. Prav tako so me učiteljice v osnovni šoli izbrale za recitiranje ob praznikih. Tudi v srednji šoli nisem zanemaril svoje

želje po javnem nastopanju. S kolegom sva imela svojo predstavo: Živalsko farmo. Za to predstavo sva sama napisala scenarij. Vsebinsko je bila ravno primerna za tisti čas: kritika na sistem. Če sedaj pomislim, to ni bilo ravno hrabro, temveč zelo nepremišljeno. S to predstavo smo tudi nastopali. Imela sva široko reklamno akcijo: V farmi (šoli) številka 111 (učilnica), bo predstava...

Situacije, ki so se mu dogajale v življenju, so se mu zdele kot igra na odru...

V vojski sem imel velike probleme z Udbo. Lahko rečem, da je bila moja vojska zelo "ušiva". Večkrat so me poklicali na zaslišanje. Bilo je kot gledališka scena. Globoko pogreznjen sem sedel v fotelju, nasproti mene je bila velika miza z zelenim, plastičnim prtom. Za njo sta sedela dva možakarja, eden je bil dober in drugi slab, ter me izmenjujoče se izpraševala. Na mizi je bil zelo debel fascikel in spominim se tapciranih vrat in luči. Bilo

je vse tako klišejsko. Mene pa je bilo strah kot zajca. Pri njuji sem bil kakih štirikrat, petkrat. Menjaje sta me spraševala o nekaterih stvarih. Venomer sem se spraševal, zakaj ta zaslišanja: mogoče zaradi igre v srednji šoli... Vendar po kakih treh mesecih, ko je Albanec Kelmendi v neki drugi vojašnici v Makedoniji ubil osem ljudi, so se nehali zanimati zame oz. Slovence na splošno in se spravili na Albance. Po vojski sem se poizkusil na več fakultetah: fiziki (le zaradi statusa), filozofiji, ekonomiji, vendar ničesar nisem naredil.

Po zrelostnem izpitu za fante je zopet zašel v gledališče...

Sprva sem igral v predstavi Hlapci, pod vodstvom Toneta Ipavca. Igral sem pijanca. Leta 1993 smo pripravili predstavo Legenda o poldrugem Sloven-

cu, kjer sem sam tudi odigral majčkeno vlogo: dirigenta. Idejo za predstavo in kako bo izgledalo sva dobila skupaj z Jožetom, nato pa sva jo tudi skupaj režirala. To predstavo smo odigrali celo dvanajstkrat. Bilo je zelo zanimivo, kajti imeli smo tri odre, pa ne samo to: tu sem spoznal svojo ženo Mimi. Nato je sledila Seansa. To je

bila nekakšna psihedelična predstava. Igralsko je bila zelo izpopolnjena. Jaz sem pri tej predstavi priskočil na pomoč le kot scenarist ter naredil gledališko knjižico.

Glavno delo je opravil Jože Štih. Predstavo je videlo le malo gledalcev. Po tem smo se, z ostalimi mlajšimi igralci, dve leti udeleževali Impro lige. Prvo leto smo bili zelo uspešni. Zasedli smo četrto mesto, drugo leto pa nam je šlo nekoliko slabše. Zato smo si po tem umislili nekaj čisto novega: ulično gledališče. Prva predstava je bila Lov, pod Jožetovim vodstvom. Ta predstava je bilo nekakšno ogrevanje, ob tem pa smo spoznali, kaj nas zares veseli in da ima to tudi lepo prihodnost. Kasneje smo imeli srečo, da smo spoznali Ravila in Natašo Sultanov, ki sta res zelo podkovana in močna v znanju o uličnem gledališču. Sledila je predstava Shakespeariada. S to predstavo smo veliko gostovali, tudi po tujini: na Češkem,

Poljskem, v Avstriji, na Madžarskem ter po velikih slovenskih festivalih. Tudi naslednja predstava Glasili je bila zelo uspešna.

Upal si je govariti celo o svoji redni spremljevalki na odru – o tremi...

Sedaj je že nekoliko bolje, vendar na začetku je bilo res hudo. Seveda, najhuje je pred premiero, potem pa se nekako že uteče.

Trema je bila včasih tako huda, da nisem ničesar jedel ter sem zelo pogosto hodil na WC.

Kar naenkrat se je KUD spremenil v živalski vrt (sicer samo z eno živaljo) ... Bilo je takole: S Francijem sva si naredila kovinske hodulje (en par krajši in en daljši). Sprehajala sva se po dvorišču. Nato sva vzela lestev. Prijela sva jo vsak na svojem koncu in kar naenkrat je prišla ideja: saj sva kot žirafa. Tako se zdaj s Francijem ne moreva sporazumeti, čigava je bila ideja; pa saj je vseeno. Naslala je predstava o žirafi Klari. Sprva smo jo hoteli narediti sami, ker pa se nismo mogli gledati, ker smo sami igrali, smo na pomoč zopet poklicali Ravila in Natašo. Onadva sta naš predlog skoraj čisto spremenila. Vendar je pred naslankom predstave vse kazalo, da Klare ne bo. Ko je prišla ideja, sem nekega

ostale cirkuške živali ostale v snežnem zametu na Dobenu...

Najnovejša predstava je Cirkus Bambinus. Ta predstava je nekaj posebnega. Scenarijsko ni nič takega, temveč sta vključena dva elementa, ki sta redkeje vidna: naše spretnosti - žongliranje ... ter zraven vklopimo tudi gledalce. Tako nikoli ne veš, kako se bo izšlo.

Doživeli pa smo že oba ekstrema. Prvič ko smo igrali, so bili gledalci zelo razposajeni. Ko smo jih poklicali nekaj za pomoč, je k nam udrla kar cela truma otrok. Drugič pa ko smo igrali v nekem vrtcu, so vzgojiteljice otokom ukazale, naj bodo prični in naj se primerno obnašajo. Tako skoraj nihče ni hotel sodelovati. Druge pa nam je vedno uspelo.

Ni edini igralec v družini ...

Mimi (Andrejeva žena) je bila nekdanji med najbolj dejavnimi v trzinskem kulturnem domu. Zelo rada je igrala in delala z otroki (to počne še danes). Moram jo pohvaliti, da je zelo dobra igralka. Sedaj trenutno

ne igra, ker ni najboljšega zdravja, vendar sem prepričan, da se bo vrnila na odrske deske. V korist otrok (Anžela in Anje) in moža se je zaenkrat odrekla temu. Moram priznati, tega ne bi bil sposoben. Mimi je človek za družbo in ne samo za doma. Sedaj se razdaja družini, nase pa je nekoliko pozabila. Razmišljava, da bi naredila svojo predstavo, verjetno za otroke. In mislim, da bi bila zelo dobra, kajti Mimi je zelo nadarjena za to in ima velike glasbene sposobnosti.

Tudi Anže, ki ima šele šest let, že kaže igralske sposobnosti. Zelo rad ima animacijo lutk: pajacev, čarovnic, žuželk ... Avlomobilčkov sploh ne mara.

Tudi igralci, režiserji ... moramo imeti dober delovni prostor ... (ki pa je v Trzinu nekoliko zastarel)

Zelo rad bi povedal še eno stvar in upam, da bo naletela na prava ušesa: Obstaja petletni plan za razvoj občine Trzin. Vendar nikjer ni planov za obnovo dvorane. Nazadnje je bila dvorana obnovljena pred tridesetimi leti. Takrat so bile zahteve drugačne, kot so danes. Mislim, da bi bilo potrebno dobiti arhitekta, ki bi naredil načrte, za spremembo v funkcionalnem smislu. Potrebno bi bilo urediti: avlo, prostor za različne dejavnosti (glasbene skupine, za igre ...). Pa ne mislim, da bi iz

tega naredili Cankarjev dom, še zdaleč ne. Zadnja leta je bilo vzdrževanje le osnovno (kar ga je sploh bilo). Prostorj enostavno ne služijo več svojemu namenu in bi jih bilo potrebno prenoviti.

Pa še ena dobra ideja, ki bi koristila turističnemu razvoju Trzina...

Zelo mi je všeč, da se v Trzinu čim več dogaja, pa čeprav samo gasilske veselice ... Zelo pa bi bilo dobro, po mojem mnenju, da bi imeli neko prireditev, po kateri bi bil Trzin znan po celi Sloveniji, kot je npr.: Cerknica po pustovanju, Portorož po filmskem festivalu. Pri taki prireditvi bi morali izhajati iz samega kraja, se pravi iz značilnosti, iz zgodovine Trzina: »skirca«, boja je bilo v našem kraju letališče, lopov Dimž... Festival naj bi trajal dva dni. En dan bi bila npr. otroška olimpiada (ta mi je bila zelo všeč; vendar taka, kot je bila pred dvema letoma), drugi dan pa še kakšna kulturna prireditev.

Urša Mandeljc

izdelovalca lutk vprašal, kolikšna bi bila cena take lutke (ima 20 kg, visoka je 5m in je zelo gibljiva). Cena je bila za naše zmognosti previsoka. Zato je ideja za nekaj časa zamrla. Ko pa je bila nekega dne na TV reklama za Hyundai z neko žirafu, sem si rekel: beseda ni konj in sem odšel k zastopniku Hyundaija ter sem jih prosil za sponzorstvo, pod pogojem, da jim posodimo žirafu za avto-sejem. Bili so za, in ideja je bila realizirana. Predstavo smo odigrali približno šestkrat. Sedaj v zimskih razmerah je nemo-goče, ker drsi po tleh.

Na srečo so opice, levi in

ROMANA V TRZINU

19 V sem skupaj se je začelo v mesecu septembru, ko sem na dom prejela ponudbo Panika Records, ki zastopa več glasbenih izvajalcev. Ta ponudba je obležala v enem od predalov v našem stanovanju. Mesec dni kasneje smo na sestanku Društva prijateljev mladine sprejeli predlog, da bi za denar, ki ga je občina namenila za otroško predstavo, v Trzin povabili Romano Kranjčan. Takoj sem pomislila na hčerko Nino in vse otroke, ki bodo uživali ob poslušanju Romaninih Murenčkov in ostalih pesmic. Lotila sem se organizacije, stopila v stik s podjetjem Panika iz Kranja in kmalu za tem me je poklicala Romana. Že po telefonu je izžarevala energijo, bila je dobre volje in najin dogovor je bil sklenjen v nekaj minutah, uskladjili sva datum in uro, nekaj dni za tem je že prispela pogodba. Decembar je za vse otroke še posebno čaroben mesec in veselila sem se, da bo delček k temu veselju prispevala tudi predstava, ki bo v mojem domačem kraju.

Kmalu za tem, ko je bilo za predstavo že vse dogovorjeno, sem v različnih medijih lahko prebrala več zanimivosti o Romani. Tako sem izvedela, da Romana glasbeno ustvarja za otroke že deset let. V tem času je posnela osem kasel, zgoščenek, pripravila veliko glasbeno-plesnih predstav, sodelovala z mnogimi glasbeniki, pesniki, igralci. Za svoje delo je prejela veliko nagrad. Z glasbo sta zrasla tudi njena dva otroka; tri-najstletni Kristjan igra bobne in violončelo, mlajši, Žiga, ki je star komaj štiri leta, se že uči violino. Pomembno vlogo pri vsem tem igra tudi oče in mož Lojze, ki pripravlja vse aranžmaje, piše glasbo, vsi trije pa Romano večkrat spremljajo na nastopih. Najnovejši Romanin projekt se imenuje Tuba Luba in del tega smo lahko slišali tudi v Trzinu. V pesmi Poj z menoj z Romano prepeva kopica slovenskih pevcev, to je pesem z vabilom, da se pesmi in petju lahko pridruži prav vsak. Pesmi in petju smo se 17. decembra pridružili tudi mi v Trzinu, tako otroci kot tudi starši, in dokazali, da glasba ne označuje meja. Naši otroci so ves čas peli in sodelovali. Patricija, Luka, Aljaž in še nekateri pogumni so se Romani pridružili na odru, nekaj zapeli in prejeli tudi nagrado.

Po nastopu sva z našo gospijo malce poklepetali. Romana je rojena v Trzinu, nekaj časa je živel v Kranju, sedaj pa živi z družino v vasi Senično pod Kriško goro.

Povedala mi je, da je pred leti že nastopila v šoli v Trzinu. Tudi predstava v domu je

uspela, otroci so bili izredno prijetni in odziv je bil krasen. Romana je po poklicu učiteljica, toda nikoli ni učila. 10 let že ustvarja za otroke, na predstavi jo vedno spremlja kakšna maskota. Pred nastopom v Trzinu je zbolel muren, zato pa je otroke zabavala žolna. Najbolj se je Romana razživela, ko je pripovedovala o svojih dveh sinovih. Žiga je po njej podedoval veselo naravo in je pravi dobrovoljček. V vrtec še ne hodi, pazi ga teta Marta. Vsako jutro gre Žiga peš po kolovozni poti sam k teti Marti, ki ga pričaka na koncu poti s svojo ovčarko Lumpo. Med potjo si Žiga vsako jutro prepeva Kekčevo pesem. Romana je poudarila, da glasba zelo dobro vpliva na otrokov razvoj, otroka pomiri, razveseli in širi njegov besedni zaklad. Pri

njih doma si zvečer pravljice zmišljuje Lojze, Romana pa rada zapoje ali pa prebere pravljico iz knjige.

Po predstavi se je Romani mudilo v Ljubljani, kjer je imel starejši sin Kristijan glasbeni nastop, ki ga mamica ni smela zamuditi. Tako torej Romana združuje svoje delo z družinskimi življenjem, oboje pa je kar najtesneje povezano z glasbo. Zaključila bom z željo, da se v Trzinu zopet kdaj zberemo ob podobni priložnosti in preživimo prijetno in sproščeno urico skupaj z našimi otroki. Čisto na koncu pa bi se rada zahvalila občini Trzin, ki je omogočila prvi otroški novoletni žur, kol ga je pomenoval Jože, in ga tudi v celoti financirala.

Tatjana Strmljan

UČILI SMO SE OBLIKOVATI OKRASKE IN MAJHNA DARILA IZ SLANEGA TESTA

V prednovoletnem času se vsi trudimo, da bi izvirno olupili svoje domove, svoja delovna mesta in sploh okolico, v kateri živimo. Pri tem lahko precej pomagata tudi naša iznajdljivost in znanje. Prav zaradi tega se je Turistično društvo odločilo in pripravilo prednovoletno delavnico izdelovanja okrasov in majhnih daril iz slanega testa, ki jo je vodila naša občanka in samostojna ustvarjalka izdelkov iz gline in drugih naravnih materialov Tatjana Hlačer.

27. decembra se je na povabilo društva v avli šole Trzin zbralo kakih 30 občanov vseh starosti – od najmlajših, cicibanov, do starejših, že upokojenih. Avla osnovne šole je bila praznično okrašena in ob prijetni božično-novoletni glasbi, ki jo je iz električnih orgel izvajal Franci Banko, je Tatjana Hlačer z nevsipljivim, naravnost toplim odnosom, uspela vsakemu od udeležencev pokazati oblikovanje testa in izdelka. Nikomur se ni nikamor mudilo, vsak je hotel narediti čim več okrasov in daril, od venčkov, pravičkov, zvezdic, celo gradu. Manjše dedke so se navduševale za mesenje testa, ki je ob

tolikšni dejavnosti hitro pošlo. Kot je povedala gospa Tatjana, je slano testo zelo preprosto modelirni material, sestavine zanj pa so običajno vedno pri roki. Iz dveh skodelic moke, ene skodelice drobnega mleka soli in treh četrtin skodelice vode zgnetemo testo, iz katerega oblikujemo raznovrstne okraske in darila, nazadnje pa lahko posušene izdelke tudi pobarvamo z najrazličnejšimi barvami.

Ob koncu smo bili udeleženci prevzeti nad svojimi izdelki, čutili smo se povezane v eno veliko družino, ki si je znala v predprazničnih dneh vzeti tri urice časa za delo in druženje. Kako ponosno smo svoje izdelke v ličnih kartonskih škatlah prinesli domov! Pripravi smo, da bo Tatjana Hlačer še pripravljena voditi kakšno podobno delavnico, že zdaj pa lahko napovemo naslednjo z naslovom: Vse o darilih in kar spada zraven, ki jo bomo pripravili v prihodnjem mesecu.

Jožica Valenčak

Foto: Jože Seljak

OBISK VESELEGA DECEMBRA

Tu – hu, december je tu. Božiček že hli po zadnjih nakupih in še malo, pa bo zapolnil tudi vaš prostorček pod božično smrekico. Pisemca je prebiral skozi vse leto, izbiral darila in izpolnjeval želje.

Vendar pa ni le stari, sivi božiček tisti, ki uživa v decembrski noriji in številnih nakupih. Ne ne! Tu je še skupnica Sončki (tako smo pred kratkim poimenovali našo skupnico – brez imena enostavno ne gre), ki prav tako ne more preživeti decembrskih dni brez obiskov lepo okrašenih Irgovinic in prednovoletnih zabav.

Plakali na ulicah in reklama po radiu glede Veselega decembra na Gospodarskem razstavišču so nas v prvem trenutku prepričali. »To si moramo ogledati tudi mi,« smo si dejali in že smo sedeli na vlaku za Ljubljano. To je bil nori ponedeljek, 26. decembra. Na vlaku so nas mentorje, male, radovedne glave spraševale, kako ho na Gospodarskem razstavišču, kako bomo prišli do tja, kako je ime stricu, ki pregleduje vozovnice ... Skratka, vprašanj ni zmanjkalo in tudi njihova nestrpnost je rasla in rasla.

Oh prihodu v Ljubljano in po sprehodu mimo raznih slaščičarn in okrepčevalnic so se našim malim prijateljem oglasili želončki. Lačne oči so prepirčale možgane, da pač

brez hrane v tem trenutku ne bo šlo. Njihove 'baterije' so se spraznile, a jih je lopol burek hitro spravil k sebi. Energija in moč sta zopet narasli in živahnost se je stopnjevala.

In že smo vstopili na sam sejem. Stopicali smo (no, bolj rečeno tekali) od ene stojnice do druge, se sladkali z raznimi bonbončki ter se čisto prepustili toku veselja. Otroci so brskali po stojnicah in ob tem neznansko uživali. In ko so se tega naveličali? Jah, potem pa so odhiteli v igralnico in tam nadaljevali zabavo z raznimi avtomobilčki in ostalimi igračami. Bilo je enostavno noro. Vendar pa je bilo še bolj noro to, da so med same igrače in v samo igro zveleki tudi mentorje. Sprehod po otroškem svetu je bil res zabaven in prav lepo se je bilo spel vrtiti v nora otroška leta.

Fantje so se dalj časa zadržali pri raznih avtomobilčkih, punce pa so si našle drugo vrsto zabave – in sicer skupino Fliri. Sprva so se zabavale iz klopi za gledalce, potem pa so se en, dva, tri že vrtele z njimi na samem odru. Zadržanost ali občutek sramu je njim tuj in ravno to je področje, kjer bi se lahko mi,

odrasli, marsikaj naučili od naših otrok. Enostavno znajo uživati, in se obnašajo tako, kol jih vodi srce.

Seveda pa prošnja za avtograme na koncu ni bila več potrebna, saj se je skupina Fliri sama ponudila, da bi se fotografirala z vsakim otrokom posebej. No, pa so dobili nove 'fenice' 😊

Nekako tako je v kratkem izgledal naš ponedeljek. Norost, smeh, veselje, dobra volja ... so bili naša vodila čez to popoldne. Preživeti dan v otroškem svetu je res enkratno – samo prepustiti se je potrebno sanjam in že smo vstopili v svet sreče in veselja.

Turk Tanja

PREDNOVOLETNA ZABAVA V KUD-u TRZIN

Dnevi do novega leta so bili štet in seveda nismo mogli slopiti v novo obdobje brez predhodne zabave. Vsaj skupinici 'Sončki' se je to zdelo razumljivo in vsi neučakani so pričakovali zabavo in večer v družbi najbližjih prijateljev.

Predhodno smo se na delavnici 'Oblikovanje' naučili nekaj božičnih pesmic in se ob izdelovanju raznih okrasov in majhnih

daric pripravljali na samo zabavo. Otroci so izrazili željo, da bi vse pesmice, ki so se jih naučili, zapeli pred občinstvom. Njihova želja po nastopanju je res neverjetna in člo-vek kar ne more poleptati lake otroške želje v pozabo.

Zato smo povabili vse naše odrasle prijatelje, ki so sodelovali na vsaj eni delavnici, bili z nami na vsaj kakšnem izletu ... skratka, povabili smo vse tiste, ki jih imamo radi in s katerimi sodelujemo med letom.

In ko je prišla nedelja in z njo večer, se je vsa slava začela. Otroci so uživali ob možnosti nastopanja in brez kakršnihkoli zadržkov so peli in plešali po odru. Potem pa je naenkrat ugalsnila luč in pri vratih se je zaslizalo: »Ho, ho, ho, ...«. »Uau, božiček je tu,« se je zaslizalo med odraslim občinstvom in otroki. Prišel je iz daljne dežele in v veliki škafli prinesel darila. Star in utrujen od vseh obiskov pri pridnih otrocih se je

usedel na stolček ob smrekici. Otroci so ga obkrožili in ga nekaj sekund, ki so se zdele dolge kot neskončnost, gledali. Vsakega je vzel v naročje, ga izprašal o vseh dogodkih in vedenjskih zadevah v zadnjem letu ter mu nato izročil darilce. In ko je darila podelil med najmlajše, se je vsa otroška radovednost, ali je ta božiček pravi ali ne, nakopila, in kot da bi bili dogovorjeni, so v hipu skočili nanj ter ga dobesedno slekli. To pa je res bil prizor.

Igre z baloni so nas potem zabavale še pozno v večer. Vrteli smo se ob dobri glasbi, jedli same sladke dobrote ter se smejali ob družabnih igrah, v katerih so sodelovali tudi starši in ostali odrasli. V tistih urah, ki smo jih preživeli ob skupni zabavi, smo bili vsi enako stari in enako 'odbiti'. Meje med odraslim in otroškim svetom so se zabrisale in vsi smo uživali v času, ki nam ga je v danem trenutku nudilo življenje.

Tanja Turk

VESTIČKE IZPOD ŽAROMETOV

No, lakole bomo začeli, moje drage dame in gospodje, kot vedno, ko vstopamo v novo, sveže leto, pa naj bo to kakršno koli, tudi s številom 2000 ni nič drugačno. Seveda s obljubami, kaj pa drugega. Saj veste, kako to gre: samo še to tortico pojem in začnem s bujšanjem, samo še te cigarete pokadim in neham kaditi ... V letu 2000, moje drage dame in gospodje, vam želim veliko uspeha. In seveda me še zanima, kje ste preživeli to najbolj pričakovano najdaljšo noč v letu. Ste bili mogoče tudi vi v Pragi, kjer so naši, slovenski turisti, razsuli kar nekaj hotelov. Ah, ta razposajenost nima konca in ne kraja! Ja, vidite, tudi to je kultura. Samo na malo drugačnem nivoju, ampak je.

Kot veste, pa smo v Trzinu imeli tudi silvestrovanje na prostem. Imeli smo vse! Od čisto pravega mraza pa tja do dobrega kuhane vina, da nas je grel. Grela pa nas je tudi dobra glasba ansambla Borisa Razpotnika, pa čeprav so jim hoteli instrumenti malo štrajkati, se je z dobro voljo rajanje nadaljevalo tja do tretje ure zjutraj in povem vam, prav prijetno je bilo prijatelju, znanцу ali pa človeku, ki si ga tu srečal, stisniti roko in mu zaželeli vse najlepše ob prihajajočem letu. Tako malo in tako veliko.

Življenje pa teče naprej, nič ne čaka, tako kot nas, ki ustvarjamo to glasilo. V zadnji številki, torej decembrski, se je g. Kralj v svojem prispevku - Kritičnost tako ali drugače - dotaknil mojega in Štebelovega pisanja v Odsevu. Takih pisem sem resnično vedno vesel. Gospod Kralj mi zameri, da sem v svojem pisanju o zboru občanov, ki je bil 18. oktobra, pisal preveč cinično. In se sprašujem, zakaj. Zakaj? In vam povem, g. Kralj, tudi danes bi napisal enako. Oba, vi in jaz, prav dobro veva, da ni obveščevalno list, kar privabi ljudi, temveč interesi. In zakaj, mislite, da so bili na zboru občanov vsi prebivalci (Šrajevega) bloka? Interes, g. Kralj!

Osredotočil bi se še na eno stvar. Na poročanje o delu občinskega sveta. Res je, da večkrat prisostvujete na sejah sveta občine, vendar pa to, kar tam vidite, ni prava podoba, kajti zadeve na seje prihajajo pogosto že »izdelane« in to od delovnih teles, ki

jih vodijo svetniki, in če je potrebno, se v te komisije pokliče tudi strokovnjake od zunaj. No, da pa bi ljudje vedeli, kdo so ti svetniki in kaj delajo - v katerih komisijah so prisolnili - jih seveda prav zato predstavljamo v Odsevu. Ja, vidite, moje drage dame in gospodje, vse okrog nas je teater. Tako da na pravega že včasih čisto pozabim. No ja, tako hudo pa spet ni. Ampak da se tudi malo nisem pohvalil z našo drugo premierno predstavo za otroke. Mislim! Opravičilo skoraj ne obstoja. Prosim vas, le kje ste to še videli! Pa kot veste, se da vse to še popraviti. Naši trije vli KUD-ovci: Brigita, Franci in Andrej, steber teatra CIZAMO, so tik pred novim letom za vas in za vaše otroke pripravili novo gledališko predstavo (DRUGA PREMIERNA PREDSTAVA V TEM LETU) z naslovom - CIRKUS BANBINUS. Predpremiere je bila v dvorani KUD-a 18. decembra. Otroci so predstavo sprejeli z navdušenjem. V naslednjem tednu pa so jo v mariborskem narodnem domu odigrali še osemkrat. Predstava je produkt njihovega dela in je narejena v stilu klownijade. Vsi trije igralci so dobri, da ne rečem odlični. Pa vendar moram iz tega konteksta izpostaviti predvsem Brigitino delo, kajti ona ni bila samo igralka, ampak je bila tudi v vlogi režiserke. Se pa skozi to predstavo zares najbolj vidi, kako dobro je, da smo imeli učitelja. Seveda sta to naša prijatelja Ravil in Nataša Sultanov, ki sta si predpremierno predstavo prišla tudi ogledati. Z veseljem vam lahko povem, da sta bila z

delom, ki ga je pokazala naša trojica, zelo zadovoljna. Toliko sedaj o tem. Kje in kdaj pa bodo predstave še odigrane, vas bomo zagotovo še sproti obveščali. Obljubim! S pospešenim tempom pa že tudi delamo za našo prvo občinsko proslavo v tem letu. Torej za kulturni praznik, moje drage dame in gospodje. Upam, da si boste tokrat vzeli malo več časa in si jo prišli celo ogledati. No, bomo videli, kako bo tokrat. Jaz bom zagotovo tam. Sedaj pa še nekaj za mlad, nadarjeno, in to popolnoma tehnične tipe, ki jih veselijo: mešalne mize, reflektorji, mikrofoni ... Pridite čimprej na dan! Kajti v KUD-u pod nujno potrebujemo še enega tehnika. Ste razumeli? Če ne! Pokličite na tel. št. 041-352-113 in tako vam bo vse jasno. Jasno! No, vidite, saj gre. Za vas, moje drage dame in gospodje, pa imam tokrat prav posebno nalogo. Ogledati si morate čimveč TV nadaljevanj (po možnosti liste iz špansko govorečega področja, te so prave) in to do dneva, ki je določen za občinsko proslavo - ob kulturnem prazniku. Se mogoče sprašujete za kaj? Povem vam! Zato da se vam zagnusijo! In s tem bo kulturni užitek, ki ga boste doživeli na proslavi, še večji. Zelo enostavno, kaj! In naj mesec januar tudi za vas ne bo dolg. Imejte se lepo. In kot vedno za vse tiste, ki se preločijo skozi vestičke, en lep gledališki pozdrav.

Jože Štih

Prijatelj vprašajo me, kam?

Na **potopisno predavanje o Kanadi** vendar!

VABLJENI STE TUDI VI

Po Kanadi nas bo popeljal - seveda z diaposlanki - naš KUD-ovski prijatelj **Marjan Žiberna**, popotnik, hribolezec, ljubiteljski kolesar, športni novinar, atletski trener...

Zapis njegovega popotovanja je izšel v obliki nadaljevanja v Slovenskih novicah v gorniško - popotniški reviji Grif in v mesečniku Svet in ljudje. V eni uri homo doživeli in videli vse lepote, ki ti jih nudijo: nacionalni parki v Skalnem gorovju, kanadska mesta, provinca Alberta in še in še.

Kje: **KUD Franc Kotar Trzin**

Kdaj: **29.01.2000 ob 19.00 uri**

Ne pozabite, zapišite si v svoj rokovnik!

OBČINSKA PROSLAVA

Kar ni tuje zaničuješ,
Starih šeg se zgublja sled,
Pevcev svojih ne spoštuješ,
za dežele čast si led!

F. Prešeren, Elegija svojim rojakom

Slovenski kulturni praznik, Prešernov dan, bomo v Trzinu tudi letos praznovali z občinsko proslavo.

Zato ste vabljeni v ponedeljek, 07.02. 2000, ob 19.00 v KUD Franc Kotar Trzin. Slavnostni govornik na prireditvi bo g. Tone Peršak, župan občine Trzin.

Vabljen!

DRŽAVNI PRAZNIK, OBČINSKA PROSLAVA ...

Pecember, ah december, december! Mesec pričakanj, obljub, obdarovanj in praznikov seveda. In ko govorimo o praznikih, bo zagotovo vsakdo najprej pomislil na božični večer. Lepo! Vendar pa, če še ne veste, imamo Slovenci v mesecu decembru še en praznik, na katerega bi bili lahko vsaj malo ponosni. Pa ... Mogoče se motim. Kdo ve! Ampak prepričali v to me še niste. Kajti ob dnevu neodvisnosti je bilo razobešenih po hišah tako malo zastav! Žalostno, drugič se le potrudite malo bolj. Velja! Imeli pa smo tudi proslavo ob DNEVU NEODVISNOSTI. Da, in tu ste dokazali, da ste resnično

pravi Trzinci. Nisle prišli. Prišli pa niso tudi tisti, ki bi morali to storiti že iz, da ne rečem: dolžnosti. In prav je tako. Kdo pa še hodi danes na proslavo, lepo prosim! Tisti, ki se borijo za kruh in denar? Ne! Ali tisti, ki imajo že vsega preveč? Tudi ne. Kajti za njih je že denar sam najvišja stopnja kulture.

Pa vendar smo imeli v Trzinu ob državnem prazniku vrhunske umetnike in to ene najboljših v Evropi: Slovenski kvartet klarinetistov. Vsi glasbeniki so solisti v ljubljanskem filharmoničnem orkestru.

Bil je čudovit večer, nabit z energijo. Takega večera se ne pozabi.

Zelo lepo pa je bilo poslušati tudi kvartet mladih osnovnošolcev, ki so nam prebrali nekaj zanimivih misli o neodvisnosti, katere so prav tako tudi sami napisali. In povejmo še, kdo so bili ti mladi soustvarjalci občinske proslave: Vojko, Bernarda, Maja in Mateja. Vsem se še enkrat najlepše zahvaljujem in močno upam, da bomo tudi v prihodnje lahko računali na vas. Bili ste odlična četverica. In tako gremo naprej! Ena proslava je za nami in prihaja druga. Kulturni praznik. Prešernov dan. Rezervacij za sedeže tudi lokral ne sprejemamo.

Štih Jože

PLANINSKO DRUŠTVO ONGER TRZIN

KAR DVE PUBLIKACIJI MO

Z nekaj zamude sta v začetku leta med trzinske ljubitelje gora prišli dve zanimivi publikaciji mladinskega odseka PD Onger Trzin – pravzaprav je imel za to največ zaslug naš tehnični urednik Emil Pevec. Gre za publikaciji, na kateri smo lahko ponosni vsi Trzinci, saj v večini drugih krajev trzinske velikosti, in tudi v še precej večjih, nimajo tako ustvarjalnih članov mladinskih odsekov, predvsem pa ne Emila. O časopisu Ongrčki, ki ima lokral kar 60 strani, je Franci Savenc, prav gotovo najboljši poznavalec novinarskih dosežkov na področju gornišstva, na internetu zapisal, da je ta čas najboljše planinsko društveno glasilo pri nas. Z njegovo oceno se strinjajo tudi drugi, pravisanje v Ongrčkih pa je v času, ko je Tomaž Humar plezal na Daulagiri, poneslo slavo Trzina tudi v širni svet. Na spletnih straneh, ki so poročale o Tomaževem podvigu, je bil objavljen tudi pogovor, ki ga je imel Tomaž z urednikom Ongrčkov, Emilom. Tisto stran si je takrat ogledalo toliko obiskovalcev, da rekorda še dolgo ne bo potolkel noben v Trzinu napisan članek. Ongrčki prinašajo pravo množico informacij, ki niso zanimive le za hribovce ali alpiniste.

Emil je vsebino klesal skoraj pol leta, saj se je vmes moral ukvarjati še z Odsevom, zato ni čudno, da je lahko zbral tako pestro gradivo. Vmes je nekaj kritičnih člankov, ki govorijo tudi o razmerah v Trzinu, med drugim o izbiranju trzinskega grba. Posebej zanimivi pa so pogovori, ki jih je Emil imel s predavatelji na vsakomesečnih gorniških predavanjih v Trzinu – tudi te, mimo grede, organizira Emil. Trzinski gostje so povedali marsikaj zanimivega, in Ongrčke je mogoče brati z zanimanjem. Za branje v enem zamahu je kar preveč zanimivega. Druga, vse pozornosti vredna publikacija

pa je taborni časopis o lanskem taboru MO PD Onger na Rudnem polju. Knjižico sta ob pomoči članov vodstva tabora ustvarila Irena Mučibabić in Emil Pevec, ob njenem branju pa se je mogoče prešerno nasmejati, in verjetno bo marsikoga zamikalo, da bi se mladim planincem pridružil na naslednjem taboru. Ker je Emil na koncu dodal še program

izletov mladinskega odseka v tem letu, bo odločitev še toliko lažja, saj so izleti predstavljeni prav simpatično. Ni kaj, treba bo v gore!

Mladinski odsek PD Onger Trzin
in župnija Trzin

vabita na predavanje:

Ciril Velkovich

SAKRALNI OBJEKTI OB SLOVENSKI PLANINSKI POTI

v župnijski cerkvi sv. Florjana
v sredo, 2. februarja ob 18.30.

Prostovoljni prispevki!

VABLJENI!

OBCNI ZBOR PLANINSKEGA DRUŠTVA

bo

18. februarja

ob 18. uri

v avli OŠ Trzin.

Vabljeni!

Mladinski odsek PD Onger Trzin vabi na predavanje z diapozitivi.

PATAGONIJA DEŽELA NA KONCU SVETA

je naslov predavanja, v katerem nam bo
znani slovenski alpinist

Silvo Karo

pripovedoval o svojih številnih obiskih
gora na skrajnem jugu Južne Amerike ter
o svojih "ekspresnih" vzponih nanje ...

Sreda, 16. 2. 2000, ob 19^h v avli OŠ Trzin

Vstopnice bodo na voljo pol ure
pred pričetkom predavanja v
avli OŠ Trzin.

Vstopnina: 300 SIT

ERIK NAS JE POPELJAL NA MADAGASKAR

Daljni otok Madagaskar ob vzhodni afriški obali je za večino Slovencev nepoznan, eksotičen in tam daleč na koncu sveta. Nekateri pa vedo, da smo Slovenci tudi na tem otoku že pustili sledi. Tam marljivo delujejo slovenski misijonarji, od predlani pa je v granitnih monolitnih stenah tamkajšnjega gorovja tudi ena najzahtevnejših slovenskih plezalnih smeri. In o vzponu, ki je bil predlani nominiran za najboljši alpinistični podvig naših alpinistov v letu 1998, je v sredo, 22.12. 1999, Trzinčan in drugim ljubiteljem gornišтва govoril tržaški Slovenec Erik Švab – eden od avtorjev prvenstvene smeri na Madagaskarju.

Erik je odpravo predstavil z diapozitivi, nato pa še s filmom, lako da smo potek ekspedicije lahko opazovali z dveh zornih kotov. Erik je v dokaj dobro obiskanem predavanju predstavil pol odprave, otok Ma-

dagaskar in tamkajšnje ljudi – še zlasti so ga prilegovali vedno prisrčni in zanimivi otroci, nato pa je z odličnimi posnetki predstavil plezanje v izredno gladki in nerazčlenjeni steni, ki je od plezalcev res zahtevala veliko znanja in zagrizenosti. Fantom je pod vročim afriškim soncem uspešno zarisati res zanimivo in lepo smer na monolitni stolp Tsa-

ranoro Atsimbo, ki se je sprva zdel nezavzet. Gledalci so na koncu z navdušenim aplavzom pohvalili ne le predavanje, ampak tudi sam boj in uspeh Erika in njegovih prijateljev na daljnem Madagaskarju.

MŠ

OBISKAL NAS JE TOMAŽ JAKOČIČ

Kot se za predavanjem vidnih alpinistov v Trzinu "spodobiti", smo organizatorji pripravili vse tako, kot mora biti. Gostili smo Tomaža Jakofčiča, ki je lani že gostoval pri nas. Lansko jesen se je

Tomaž izkazal, ko sta s soplezalcem kot prva priplezala iz Tibeta na 7952 m visoki Gjačung Kang. In v prijetnem predavanju smo lahko slišali Tomaževo zgodbo.

Zanimivo pa je, da je med obiskovalci vse

več ljudi iz drugih krajev (Ribnica, Šoštanj, Trbovlje, Škofja Loka, Kamnik ...).

EP

Ker bo imel alpinist Tomaž Humar eno izmed prvih multivizijskih predstavitev svojega izjemnega vzpona ravno pri nas in je zaradi tega povpraševanje po vstopnicah tudi po okoliških (pa tudi oddaljenejših) krajih izredno, vam svetujemo, da si vstopnice zagotovite že v predprodaji. Kupiti jih bo možno 10. februarja in 2. marca med 20. in 22. uro v društveni hišici PD Onger Trzin (Ul. Rašiške čete 4) ter na predavanju Silva Kara 16. februarja.

Mladinski odsek PD Onger Trzin vabi na multivizijsko predavanje.

DAULAGIRI SAM V JUŽNI STENI

je naslov predavanja, v katerem nam bo eden izmed najboljših svetovnih alpinistov

Tomaž Humar

pripovedoval o svojem vzponu, ki je premaknil meje mogočega v modernem alpinizmu daleč naprej

Četrtek, 9. 3. 2000 ob 19^h v avli OŠ Trzin

Vstopnice bodo na voljo pol ure pred pričetkom predavanja v avli OŠ Trzin.

Vstopnina: 300 SIT

STRELSKA DRUŽINA TRZIN

4. PREHODNA SKIRCA
BORISA PATERNOSTA

Zle v prvih dneh leta 2000 je Strelsko društvo Trzin, podobno kot v prejšnjih letih, izpeljalo eno večjih strelskih tekmovanj v Sloveniji – Tekmovanje za Prehodno skirco Borisa Paternosta. 8. in 9. januarja 2000 se je na 18-mestnem montažnem strelišču v telovadnici osnovne šole

Trzin pomerilo kar 90 strelcev. Nastopali so vsi najboljši strelci Slovenije, prvič pa so nastopali tudi strelci Avstrije, Bosne in gost Rajmonda Debeveca, strelca Južnoafriške Republike g. Paul Clinton. Tekmovanje je bilo zanimivo tudi za gledalce, saj je finale z elektronskim ocenjevanjem lažje in vso video opremo popestril g. Oražem Zoro iz Strelskega društva Porlovož. Tekmovanje so spremljali tudi odgovorni pri Strelski zvezi Slovenije, saj jim dosežki skupaj s tekmovanjem v Pljuju služijo za ocenjevanje pripravljenosti posameznih strelcev za nastope v mednarodnem merilu.

Odlično so nastopali tudi strelci iz Trzina, saj sta se Srečko Vinko in Jernej Adlešič uvrstila v finale in tako postavila tekmovalno piko na i. Omeniti moramo tudi uspešen nastop Irzinske strelke Andreje Blažič, ki je v konkurenci žensk osvojila 2. mesto, že naslednji dan pa se je po uspešnem nastopu na kontinentalnem tekmovanju najboljših slovenskih strelcev in strelk uvrstila celo v B reprezentanco Slovenije. Tako skupaj z Srečkom Vinkom (kot reprezentanta Slovenije) potujeta na mednarodno tekmovanje v Ruše, kjer bosta skušala doseči čim boljše rezultate, morda celo normo za svetovni pokal v Münchnu in normo za evropsko prvenstvo.

najboljših strelcev in strelk iz vse Slovenije pa tudi iz tujine. Želja vseh Irzinskih strelcev in strelskih delavcev je, da postane to tekmovanje mednarodno.

Vsekakor smo z organizacijami tekmovanj dokazali, da smo sposobni organizirati tudi državno prvenstvo Slovenije, kjer bi v dveh dneh v Trzinu nastopalo približno 400 strelcev. Vendar

bi v tem primeru morali v celoti prenoviti montažno strelišče in obsoječih 18 strelskih mest nadgraditi v vsaj 36, stroški za takšno investicijo pa so za Strelsko društvo Trzin preveliki, zato pričakujemo ustrezno pomoč občine in sponzorjev.

STRELSKO DRUŠTVO PREDSTAVLJA

ZAJC UROŠ je član Irzinske mladinske ekipe. Streljati je začel pri enajstih letih in se redno udeleževal tekmovanj na vseh ravneh, vključno z državnimi prvenstvi.

Preteklo leto je bil član ekipe s puško, ki je napredovala v 2. državno ligo. Na lanskem državnem prvenstvu je dosegel 13. mesto, na regijskem prvenstvu pa odlično 2. mesto. Na državnem prvenstvu srednjih šol je bil član ekipe, ki je dosegla 2. mesto. Ob razmerah, ko je v društvu vedno premalo finančnih sredstev za nakup nove opreme, se je tudi sam odločil poiskati osebnega sponzorja.

Po več prošnjah v domačem kraju, na katero ni dobil niti odgovora, mu je priskočila na pomoč MAJDA KALAN s.p., Računovodske storitve iz Mengša. Po njeni zaslugi si je lahko kupil vsaj del strelske opreme, za kar se ji v imenu strelca in vodstva društva lepo zahvalujemo.

Damijan Klopčič

Le na tem tekmovanju se strelja tudi kombinacija, seštevke doseženega rezultata s puško in pištolo. Že drugo leto zapored je zmagala Denis Bola (SD Olimpija) z rezultatom 1117 krogov ter za seboj pustila vse moške strelce. Sledil ji je Malec Branko (SD Kovinar Štore) in Mrkun Janez (SD Moris Krim) s 1115 krogi.

Najboljši tekmovalci so prejeli nagrade in kolajne, ki sta jih poleg predstavnikov vodstva strelskega društva Trzin podelila gospod

Kosta Bizjak, nekdanji predsednik Strelske zveze Slovenije in župan občine Trzin Tone Peršak.

Turistično društvo Trzin je poskrbelo za propagandni material, finančno pa so tekmovanje podprli številni sponzorji, ki smo jih na tekmovanju predstavili preko reklamnih panojev, ter Občina Trzin. Poudarimo naj, da smo vsa sredstva, zbrana s slarinito, namenili za nagradni sklad, kar je poleg dobre organizacije gotovo vplivalo na številno udeležbo

Rezultati:

Pištola				Puška			
1.	Tkalec Peter	Rečica	578 672,2	1.	Debevec Rajmond	SD Olimpija	591 693,3
2.	Ljubic Cvetko	Sl. Konjice	576 670,0	2.	Fazlija Nedžad	Bosna	587 690,9
3.	Veternik Simon	Velenje	569 669,6	3.	Lampl Thomas	Avstrija	588 689,3
5.	Vinko Srečko	Trzin	567 667,6	7.	Adlešič Jernej	Trzin	581 678,7
13.	Blažič Andreja	Trzin	557	35.	Perne Irena	Trzin	564
15.	Bobnar Miro	Trzin	556	42.	Habjan Božo	Trzin	560

TUDI STAREJSI SO SE DOSTOJNO POSLOVILI OD LETA S TREMI DEVETKAMI

Konec leta je bilo toliko zabav in prireditev, da se je bilo kar težko znajti, prav golovo pa ne smemo pozabiti omeniti že tradicionalnega srečanja starejših občanov. 19. decembra so se z veseljem odzvali na županovo povabilo, saj so iz prejšnjih let vedeli, da bo živahno. In niso bili razočarani! Franci Kurentl je, kot že prejšnja leta, ob pomoči še nekaterih članov svoje družine in z drugimi prijatelji ustvaril prav veselo vzdušje. Na šegav način je predstavil in okrcal Trzin in Trzince, svoje pa je k prazničnemu razpoloženju dodal še župan Tone Peršak s prijaznim pozdravnim govorom. Mlade Trzinke so zapele, ob zvokih ansambla Šlopac pa so nato marsikoga zasrbele pete. Mize so bile lepo in bogato obložene, predvsem pa je bilo pomembno, da so se srečali nekateri, ki se že vse leto niso videli, pa tudi tisti, ki se srečujejo vsak dan, so si imeli veliko povedati. Bilo je prav zabavno, in tega, da čas tako hitro beži, skoraj opazili niso. Nazadnje so si obljubili, da se prihodnje leto prav vsi spet srečajo na odobni prireditvi, pa še kakšnega mlajšega bodo vzeli v svoje vrste.

VABIMO VAS
NA

OBCNI

ZBOR

ŠPORTNEGA DRUŠTVA
TRZIN,

KI BO V

SREDO, 2. FEBRUARJA 2000

OB 19. URI

V DVORANI KUD TRZIN.

SMUČARSKO DRUŠTVO TRZIN

Tečaj smučanja v času zimskih počitnic od 21.02.2000 do 25.02.2000

Smučarsko društvo Trzin bo v času zimskih počitnic organiziralo tečaj smučanja na smučišču v Dolgi dolini. Tečaj bo potokeal od ponedeljka, 21.02.2000, do petka, 25.02.2000, od 09. do 15. ure.

Cena tečaja je 7.500,00 SIT (5x 1.500,00 SIT). V ceno tečaja so

všeti stroški varstva, učenja smučanja, vlečnic, zaključnega tekmovanja, malice in toplega napitka.

V primeru slabih snežnih razmer na domačem smučišču bo tečaj izveden na enem izmed bližnjih smučišč.

Prijave in vse dodatne informacije sprejema od 01.02.2000 do 21.02.2000 g. Rado Peslotnik na tel. 040 234 234.

TATOVİ PUSTOŠILI V BRUNARICI NA SMUČIŠČU

Takoj po božičnih praznikih, v noči s 27. na 28. december, so se nad brunarico ob trzinem smučišču znesli neznani nepridipravi. Domnevajo, da sta bila vsaj dva, saj bi se eden moral kar precej polruditi. Vse kaže, da je tal, ki je moral razmere na smučišču poznati, najprej poskušal vdreti skozi okno, uničiti polkni in okensko steklo, vse pa kaže, da si je nato premislil in vdrl skozi vrata. V brunarici je »počistil«, kar se mu je zdelo vredno. Smučarje je še zlasti prizadelo, ker je (ali so) odnesel vrve za vlečnico, tako da v naslednjih dneh vlečnica ni mogla delovati. Izginili so tudi novi smučarski čevlji enega od članov društva, predsedniku smučarskega društva pa so izginile smuči z

okovjem vred. Vendar to še ni bilo dovolj, ker je bilo v brunarici tudi nekaj več pijače, saj so jo smučarji pripravili za silvestrovanje, se je nepovabljenec založil tudi z zabojni vina, piva pa tudi z brezalkoholnimi pijačami. Pobral je tudi jedilni pribor in celo omelo za pomivanje tal. Vse pa kaže, da je bilo plena za lopova le preveč, saj so smučarji naslednji dan, nedaleč od brunarice, našli nekaj ukradenih predmetov, najbolj vredne stvari pa so izginile. Kaže, da malopridnežem res ni nič za skupni blagor. Brunarico so smučarji in športniki postavili s nesebičnim delom in prostovoljnimi prispevki. Nešteto ur so porabili, da bi smučišče in brunarico ure-

dili za vse, ki si želijo sprostitve na snegu, še zlasti pa za otroke. Ni jim bilo mar truda, le da bi bilo za vse bolje, da bi vsi uživali in bi se dobro imeli. Bili so tako pošteni, da jim niti na kraj pameti ni prišlo, da se bo kdo želel na tak način okoristi in škodovali vsem. Smučarji zdaj ugotavljajo, da v brunarici ne bo poslej nič varno, pa čeprav bi na okna vgradili rešetke in vrata še dodatno okrepili. Brunarica je žal na takem mestu, da imajo lahko nepridipravi pri svojem početju proste roke. Poslej smučarji v brunarici ne bodo smeli več puščati vrednih stvari, izgubljene predmete bodo nekako nadomestili, zaupanja v skupno stvar pa ne bo tako lahko povrnilo.

ŠAHOVSKE NOVICE

7. DRŽAVNO ŠAHOVSKO PRVENSTVO MLADIH DO 10, 12, 14, 16 IN 18 LET

Od trzinjskih šahistov bo tokrat na državnem prvenstvu igral samo **Aleksander Nadj**, učenec 8. a razreda, in sicer v skupini fantov do 16 let.

Prvenstvo bo v organizaciji Šahovske zveze Slovenije in tehnični izvedbi Društva mentorjev Celje v Dijaškem domu Celje od 26.2. – 3.3.2000.

Igra se po švicarskem sistemu 9 kol v 7 dneh, igralni čas pa je 2 uri za 40 potez plus 30 minut do konca partije. Partije

bodo trajale največ 5 ur. To bo najpomembnejše prvenstvo, kjer se prvaki uvrstijo na svetovno, drugo uvrščeni pa na evropsko prvenstvo za leto 2000 v svoji starostni kategoriji. Vprašal sem Aleksandra, kaj pričakuje od državnega prvenstva in kakšna bo uvrstitev.

»Pričakujem zmago in prvo mesto.« Zelo optimističen in kratek odgovor. Pustimo se presenetiti.

NAGRADNA VPRAŠANJA - ZA BRALCE ODSEVA

1. Obkrožite ime in priimek svetovnega šahovskega prvaka :

A) Garj Kasparov B) Alexander Khalifman C) Mika Hakkinen D) Anatolij Karpov

2. Koliko je bilo do sedaj šahovskih svetovnih prvakov :

A) 10 B) 12 C) 14

3. Koliko potez je potrebno največ za mat z lovcem in skakačem :

A) 50 B) 60 C) 100

Točne odgovore pošljite do 5.02.2000 na naslov: Občina Trzin, Uredništvo Odseva, Mengeška c. 9 1236 Trzin. Nagrada za izžrebanega reševalca je slastna pizza (po izbiri) v pizzeriji Baron iz Trzina.

Pripravil:
Vladimir Nadj

NEKATERI ŠE KAR SVINJAJO NAPREJ

Se spominjate, kako smo po spomladanskih čistilnih akcijah pisali, da upamo, da bodo ljudi nemarneži spoznali, da s tem, ko svinjamo naše okolje, sami sebi režemo vejo in da bi bilo prav, da skrbimo ne le za svoje domove, ampak tudi za naše okolje na splošno in sploh za naravo. Na uredništvo Odseva pa vse pogostejše dobivamo opozorila, da nekateri še kar naprej z odpadki zasipavajo bregove naših polokov, obroke gozda in li-vade po gozdu. Že sam sprehod po cesti od roba goz-

nekaj denarja ali pa vsaj na deponijo v Dobu, saj lahko lja vsak občan mesečno brezplačno pripelje do 2 m³ odpadkov. Med odpadki pa se bohotijo ne le nelepi predmeti, ampak tudi okljudi nevarni odpadki, na primer velik akumulator, ki je bil včasih v kakšnem lovornjaku ali delovnem stroju. Na odvoz po-

da proti trzin-skemu bajerju kaže žalostno podobo. Našeli smo celo vrsto divjih odlagališč odpadkov, ki bi jih nemarneži lahko zapeljali le nekaj km naprej do Črnuč na tamkajšnji Dinos in bi zanje dobili še

sebnih odpadkov bi lahko brezvestnež, ki e akumulator pripeljal v gozd, počakal kakšen mesec ali pa bi vprašal na komunalno podjetje, kam ga lahko takoj odpelje, nikakor pa ga ne bi smel kar tako, meni nič tebi nič, pripeljati v gozd. Lahko bi se vsaj malo zamislil nad svojim početjem.

Vsak bi lahko po svoje prispeval k lepšemu okolju, v katerem živimo, in to, da ne voziš odpadkov v naravo, je najmanj, kar lahko sloriš. V občini razmišljajo, kako bi proti takim neosveščencem ostreje ukrepali. Vse pa tudi kaže, da spomladi ne bo potrebna le ena čistilna akcija, ampak celo več.

GRBARIJA

Pa smo dobili grbe po grbi. Nositi ga bo treba, radi ali neradi. Sprašujem se, zakaj tako skrivnostno in sramežljivo, da se ni objavilo, kakšne simbolike so v posameznem grbu. Gotovo je vsak avtor to opisal, da se ljudem jasno predstavi, saj vendar so občani dali pobudo, kaj naj bo v grbu. Želja je bila opis (oris) kraja, zgodovina, rokodstvo in flora.

Menim, da bi se moralo v večji meri upoštevati željo občanov. Tudi oni so neke vrste heraldiki, saj bo to vendar njihov simbol. Oziramo se tudi na druge grbe. Eni so res zelo otesani, drugi pa prav pestri. Še nekaj me moti. Zakaj ne bi stroka in laiki omogočili vsem avtorjem predlogov tako velik popravek, kakršnega vidim sedaj pri izbranih? Šele potem bi se občani odločili o

ustreznosti grba. Zato dam kar prav občanu Kmetiču, kar je o tem napisal v prejšnji številki Odseva.

Pa lepo pozdravljeni!

Trzin, 4.1.2000
Emilijan Pevec

KDOR ČAKA, DOČAKA (II)

V zadnjem Odsevu sem pod naslovom Kdor čaka, dočaka prebrala Franceljovo kritiko, ker komunalno podjetje PRODNIK ne odvaža smeti iz zabojnika, ki je poslavljen v neposredni bližini vrtca. Moram reči, da avtor ni seznanjen, da podjetje redno odvaža smeti, t.j. ledensko. Izgleda, da je za celotno novo trzinsko naselje le en zabojnik, zato je že v naslednjih parih urah po izpraznitvi napolnjen. Stanujem v bližini vrtca in ker sem tudi sama že velikokrat imela težave, kam bi odvrгла odpadke, ker je bilo v zabojniku že

toliko smeti, da so drsele na tla, sem bila prisiljena, da pazim, kdaj bo zabojnik izprazen. Res ne bi bilo prav, da zato krivimo podjetje Prodnik, ker oni najbrž izpolnjujejo dogovor, bilo pa bi potrebno apelirati na odgovorne v Občini, da se dogovorijo za večkratni odvoz smeti in za postavitev še kakšnega zabojnika, saj si želimo, da bi imeli urejen kraj. Nujno bi bilo postaviti več zabojnikov za različne odpadke, in sicer steklovino, papir – kar smo nekoč že imeli.

Vida Deletič

P.U.: Zahvaljujemo se gospe Vidi Deletič za pojasnilo o odvažanju smeti iz kontejnerja pri vrtcu, hkrati pa se opravičujemo podjetju Prodnik in bralcem za napačno naslovljeno kritiko. Je že tako, da smo se odzvali na opazorilo enega od bralcev, ki naj bi poznal razmere, pa tudi člani uredništva smo sami opazili, da je tisti zabojnik stalno prepoln in da so odpadki običajno še v njegovi okolici. Gospe Vidi Deletič pa lahko povemo, da lo ni edini zabojnik v novem delu Trzina in druge očitno nimajo toliko odpadkov. Slinjamo se, da bi bilo treba problem ustrezno rešiti, moramo pa tudi povedati, da pri nepodpisanih kratkih člankih za vsebino vso odgovornost nosi uredništvo oz. odgovorni urednik Odseva in ne Francelj. Vsi avtorski prispevki v Odsevu so podpisani, če gre za kratke informacije, ki nam jih posredujejo bralci, mi pa jih povzamemo in napišemo, pa običajno ne napišemo avtorja. To je splošna praksa tudi pri drugih časopisih in zaradi tega je zbadanje s Franceljem neumestno.

BREZOVCE 8, IOC TRZIN
TEL.: 162 12 54; 162 12 57
(TAKOJ ZA PIRAMIDO)

V SVOJI MALOPRODAJNI
TRGOVINI PONUJA
MODNE KANINE
PO UGODNIH CENAH IN
ŠIVANJE PO MERI
ODPRTO VSAK DAN OD 8^h DO 19^h
V SOBOTO OD 8^h DO 13^h

**Grajati je treba tako, da lahko
spet hvalimo, in hvalliti tako,
da lahko spet grajamo.**

Nemški

**Pohvala pametnemu koristi,
neumnemu škodi.**

Italijanski

**Pohvali bedaka,
pa bo dobil oslovsko ušesa.**

Nemški

DRUŽBA BALOH – ZGODBA O USPEHU

Ko sem se pogovarjal z direktorjem in lastnikom družbe Baloh Francjem Balohom, me je ves čas navdajal občutek, da poslušam zgodbo o uspehu. Vem, da takšne zgodbe najraje poslušajo v Ameriki in da o njih radi sanjajo praktično vsi mladi ljudi pri nas, vem pa tudi, da včasih k sanjarjenju zanese tudi

koga, ki ni več tako mlad. Očino so takšne zgodbe lahko uresničijo tudi pri nas. Nena zadnje nekatera podjetja v Trzinu in še zlasti v industrijski coni to dokazujejo. Da se kaj takega zgodi, je seveda treba izpolniti vsaj nekaj pogojev, ki niso vedno lahki, vseeno pa drzni, in tisti, ki imajo pamet na pravem mestu in se ne bojijo zavahati roka-vo, lahko uspejo.

Eden takih je tudi 42-letni Domžalcian Franci Baloh. Je prijelen sogovornik, ki mu uspeh ni stopil v glavo. Ko govori o družbi Baloh, sploh ves čas govori v množini in ob tem rad poudarja, da mu brez žene, ki mu ves čas stoji ob strani in je tudi solastnica družbe, ter zavzetih sodelavcev ne bi uspelo. Zgodba pa se je začela pred približno dvajsetimi leti, ko je bil Franci še študent. Po izobrazbi je ekonomist, ima pa tudi izobrazbo elektrotehnika. »V tistih časih, ko sem bil študent, sem enako kot drugi kolegi iskal možnosti za zasluzek, štipendijo ali kaj podobnega, da bi lažje živel. Takrat sem povsem slučajno v neki Irgovini videl tapiserijo, ki mi je bila všeč. Pomislil sem, kako bi bilo, če bi kaj takega tudi sam naredil. Preiral sem si tisto tapiserijo in potem smo jo sami tudi naredili. To je bil začetek. Začeli smo s tkanjem tapiserij, potem pa smo začeli uvajati tudi svojo tehnologijo za tkanje. Naredili smo si svoje pripomočke in stroje in jih tudi patentirali. Licenco za naše stroje smo prodal nekemu nemškemu podjetju, tehnologijo pa smo takrat še ves čas izboljševali in dopolnjevali. Razvili smo pravzaprav dve dejavnosti –

tkanje preprog in izdelavo tehnologije za to. Čeprav smo bili majhno podjetje, smo postali v Evropi dobro poznani po zelo zahtevni proizvodnji preprog. Delali smo preproge za svetlo priznane oblikovalce strokovnjake. V jugoslovanskem merilu smo v letih 1989 in 90 dosegli kar 95 % izvoza na tem področju. Prodajali smo predvsem v Nemčijo, Švico, Nizozemsko, Belgijo pa tudi v ZDA. »

G. Baloh se spominja, da so v tistem času dobili zelo zahtevno naročilo iz kabineta lakratnega sovjetskega zunanjega ministra Ševardnadzeja v Moskvi. V enem tednu so morali izdelati zelo zahtevno in veliko preprogo, česar drugi proizvajalci niso bili sposobni narediti. Za družbo Baloh je bil to izziv in naročilo so sprejeli. 29 metrov dolgo in 14 metrov široko preprogo, ki je nazadnje tehtala dobri dve toni, so prizadevno delali cel teden noč in dan in nazadnje uspeli.

Zapletlo pa se je pri prevozu, saj preproge zaradi njene velikosti skoraj ne bi mogli naložiti na letalo. Nazadnje jim je manever uspel in na zadovoljstvo naročnikov je bila preproga pravočasno v Sovjetski zvezi.

V tistem času so bili v Jugoslaviji edini proizvajalci preprog in talnih oblog s takšno tehnologijo, pa tudi v Evropi je bilo le nekaj proizvajalcev s podobnimi proizvodi. Zato se je podjetje postopoma, a vztrajno širilo in razvijalo. Do zastoja pa je prišlo med slovensko osamosvojitveno vojno. Takrat so v hipu izgubili vse kupce, med samo vojno, čeprav je bila kratka, pa je bilo poškodovanega tudi precej njihovega blaga, namenjenega prav izvozu. Podjetje se je znašlo v hudi krizi, saj pol leta niso prodali praktično ničesar. Že so začeli razmišljati o zmanjševanju proizvodnje, k sreči pa so se po tem kupci in druge

stranke začeli počasi vračati. K ponovnemu razcvetu pa je prispeval tudi popoln izpad jugoslovanskega proizvodnega Irga talnih oblog. Povpraševanje po talnih oblogah se je v Sloveniji povečalo in podjetje Baloh je to znalo izkoristiti sebi v prid, istočasno pa so se od proizvodnje preusmerjali še v trgovino, kjer so bili zasluzki večji.

»V letih 92, 93 so naši zasluzki hitro rasi. Iz prak-

tično nič denarja smo usilili prve dobičke, ki so bili lakral, v primerjavi s sedanji-mi, še dokaj majhni, vendar pa smo že lahko začeli razmišljati o nadaljnjem širjenju družbe. Takrat smo v Trzinu, v OJC, kupili zemljo in začeli graditi skladišče. Vse več pozornosti smo namenjali Irgovini, ki je prinašala večjo akumulacijo, proizvodnjo pa smo začeli preusmerjati na kooperacijsko sodelovanje. Zdaj imamo razvejano mrežo kooperacijskih partnerjev, ki nam delajo po naročilu. V podjetju Baloh d.o.o. imamo zdaj 25 zaposlenih, v kooperacijskem razmerju pa smo z več kot 100 zasebniki. Še vedno delamo tudi stroje, čeprav ne več tako intenzivno. »

Družba Baloh se je zdaj že dobro zasidrala v Evropi, še zlasti dobro pa pokriva Avstrijo – vse od Salzburga do Dunaja, Italijo do Milana in delno Hrvaško, druge pa iščejo predvsem Irzine niše oz. praznine, ki jih drugi ne znajo ali ne morejo pokriti. Ugotavljajo, da so v Evropi še zlasti konkurenčni zaradi znanja in zahtevnosti dizajnov in kakovosti proizvodov. Kupce iščejo predvsem tam, kjer je možna majhna, specializirana serijska proizvodnja, na primer pri bankah, zavarovalnicah, hotelih, bolnišnicah, poslovnih objektih in pri protokolarnih objektih. V Sloveniji tako, med drugim, opremjajo prostore predsednika države, Državnega zbora, ministrstev, veleposlanstev in ambasad Svoje proizvode lahko povsem prilagodijo zahtevam arhitektov in drugih strokovnjakov za opremljanje posameznih objektov.

Del ponudbe družbe Baloh zavzema tudi ročno tkane orientalske preproge. Franci Baloh pravi, da je te preproge v ponudbo svojega podjetja vnesel zaradi nostalgije, spominov na začetke svojega podjetja, ko so preproge še sami tkali.

»Preproge so mi prirale k srcu. Zahtevajo določeno predznanje. Poznači moraš kulturo narodov, ki Ikejo preproge, poznati moraš umetnostno zgodovino, simboliko in sporočilnost preprog, vedeti moraš, kakšne

so trenutne razmere na Irgu, saj je veliko tudi ponaredkov. Prav zaradi tega morajo znati prepoznati materiale, njihovo kakovost, načine tkanja in molive, ki so upodobljeni na preprogah. Treba je imeti res dosli znanja, predvsem pa pomagajo izkušnje. Preproge kupujemo na Daljnem Vzhodu, v azijskih državah, nekaj pa tudi po Evropi v različnih centrih za prodajo na veliko. Tudi mi precejšen del preprog, ki jih kupimo na Vzhodu, preprodajamo na

Zahodu. »Nakupi preprog so Francija Baloha zanesli po svetu. Pravi, da je bil že praktično povsod, da mu je Evropa že zelo domača, skoraj suhoparna, da pa ima rad nekatera evropska mesta, kot sta Rim in Pariz. Posebno doživetje so zanj potovanja na Daljni Vzhod, v Iran, Indijo, Nepal, v Bangkok na Tajskem, v Malezijo ali Filipine, na Kitajsko...

»Tam so razne kulture, srečaš različne ljudi. Poskušaj spoznavati liste dežele in njihove

kulture, ki se precej razlikujejo od evropskih. Takšna potovanja te ne pustijo hladnega. Zdaj se vse bolj navezujemo na Kitajsko. Ocenjujemo, da je to zelo perspektivno območje, kjer je poceni delovna sila, veliko je naložb tujega pa tudi domačega kapitala. Zelo ugodni pa so zdaj tudi nakupi v Indiji, kjer delajo najrazličnejše vrste preprog, celo ponaredke perzijskih preprog, ki so lahko celo bolj kakovostni kot originali, so pa dvakrat in še večkrat cenejši. Treba je res dosti znanja, da lahko razlikuješ med listimi preprogami.

Franci Baloh priznava, da ima ob vsem delu in nalogah, ki si jih je zadal, malo časa zase in za družino, vseeno pa si le skuša čas tako razporediti, da si lahko privoči tudi kakšen konjček. »Igram tenis, smučam, sem tudi balonar, posebno rad pa se polapljam. Včasih si moraš za lake stvari enostavno vzeti čas!« Pravi. Ko smo ga spraševali o njegovih pogledih na razvoj Trzina in industrijske cone, pa je dejal: »Menim, da bi morali industrijsko cono najprej preimenovali v poslovno cono Trzin. Poskrbeti bi morali, da v njej ne bi imeli kakšne »umazane« industrije, ki onesnažuje okolje, v večji meri pa bi se lahko odprli servisnim dejavnostim, Irgovini in podobnemu. Struktura slovenskega gospodarstva je precej podobna evropskemu, zato menim, da imamo veliko možnost, če se bomo ukvarjali predvsem s servisnimi dejavnostmi. Na ta način bomo zanimivi tudi za tujce. Zdi se mi, da bo cona prav simpatična, ko bo urejena, ko bodo vsa podjetja, ki jih še gradijo, zgrajena in bodo zadela. Menim, da je tudi ta razdrobljenost oz. neusklajenost dejavnosti v coni lahko zanimiva, saj je njena ponudba tako precej večja. V coni pa manjka živahnosti. Pogrešam kak Irgovski center in center za prodajo hrane, menim pa tudi, da bi morali znati pritegniti ljudi, da bi prihajali v cono Tja, kjer je živahno, ljudje radi pridejo, tega pa zdaj v coni ni. Mislim pa, da se bodo tudi te stvari sčasoma uredile. O tem, da verjamem v to cono, priča tudi dejstvo, da bom v kratkem sedež podjetja iz Domžal preselil v Trzin.«

PODJETJE BALOH ŠIRI SVOJE ZMOGLJIVOSTI V OIC TRZIN

Konec prejšnjega leta, pravzaprav 14. decembra 1999, je podjetje Baloh v industrijski coni Trzin odprlo prenovljen salon talnih oblog in preprog. Na mestu, kjer je zdaj salon, je omenjeno podjetje leta 1993 začelo graditi svoje prvo skladišče, zdaj pa je to skladišče preraslo v sodobno Irgovino, kjer je mogoče kupiti vse vrste talnih oblog in preprog. Zdaj v salonu od talnih oblog ne prodajajo samo parketa in keramike, ampak, kot je zagotavlja direktor družbe Franci Baloh, bodo že letos svojim kupcem ponudili tudi različne vrste parketa, prihodnje leto pa tudi keramične obloge. Ob tem so v podjetju povedali, da nedaleč stran – na prostoru za objektom, v katerem Avtoservis opravlja tehnične preglede vozil – že gradijo velik logistični center, kjer bodo na približno 7.000 m² predstavljali in prodajali vse vrste talnih oblog (od preprog do tekstilnih, umetnih, lesnih, keramičnih in drugih talnih oblog, zraven pa še zaves, svetila in vse drugo za opremo slonovanj, razen pohištva). V centru bodo združili vse znanje in potrebne proizvode za kakovostno oblogo talnih površin. Tam bodo vsi potrebni materiali in hkrati tudi pripomočki za polaganje, zraven pa

tudi svetlovalci in izvajalci, ki bodo znali z materiali ravnati po točno določenih standardih.

Direktor podjetja Baloh, Franci Baloh, je napovedal, da bodo logistični center odprli konec leta 2001, že letos pa bodo tja preselili nekaj svojih zmogljivosti in tudi pisarne in sedež družbe, ki je zdaj v Domžalah. Kasneje bodo v centru tudi predstavniki tujih podjetij, s katerimi družba Baloh sodeluje. Ob tem pa podjetje Baloh načrtuje, da bo na novi lokaciji zgradilo še dodatna skladišča za svoje potrebe.

Kot so nam povedali na liskovni konferenci, je podjetje Baloh zdaj vodilno na področju prodaje talnih oblog tako Irgovcem, kot podjetjem za nohranjo opremo, prenovljeni salon pa naj bi bil nekakšen »laboratorij okusov« uporabnikov talnih oblog. Zapali so nam, da je naloga prodajalcev v salonu ne le, da prodajo kar največ različnih preprog, laminatov, tekstilnih in PVC oblog ter drugih izdelkov, ampak morajo tudi pozorno spremljati želje, zahteve in okuse kupcev. Beležili in analizirali morajo povpraševanje, okuse, pripombe in želje obiskovalcev salona, zbrani podatki pa nato odločilno vplivajo pri nakupu na svetovnih trgih in pri svetovanju trgovinam in podjetjem za nohranjo opremo, katere podjetje oskrbuje.

POJASNILO O NAČINU ODVOZA KOMUNALNIH ODPADKOV

Javno podjetje PRODNIK d.o.o., ki v naši občini odvažata komunalne odpadke, obvešča vse uporabnike, da je s sprejetjem novega Odloka o ravnanju s komunalnimi odpadki v občini Domžale, ki velja do sprejetja novega odloka tudi v Občini Trzin, prišlo do nekaterih sprememb v načinu odvoza komunalnih odpadkov.

Ker jih pogosto kličejo občani, ki ne vedo kako bi se vključili v redni odvoz komunalnih odpadkov ali pa ne poznajo načina odvoza komunalnih odpadkov, so se pri podjetju Prodnik odločili, da občanom preko našega glasila pojasnijo novosti in splošni način odvoza odpadkov.

Odlok med drugim določa, da je vsak uporabnik dolžan takoj, ko je prišel z gradnjo poslovnega objekta ali stanovanjske hiše, zbirati in oddajati odpadke. To pomeni, da mora nabaviti tipizirani zabojnik za komunalne odpadke, ki moral ustrezati tudi zahtevam izvajalca, ki odvažata odpadke.

Velikost zabojnika naj ustreza potrebam uporabnika. Pravne osebe so dolžne z izvajalcem odvoza odpadkov skleniti pogodbo v skladu z velikostjo zabojnika. To pogodbo je potrebno predložiti sanitarni inšpekciji ob prevzemu lokala ali objekta.

Odpadke odvažajo enkrat tedensko. Na dan rednega odvoza je uporabnik dolžan zabojnik dostaviti do 5. ure maksimalno 1 m od roba cestišča na mesto, kjer ima posebno vozilo za pobiranje odpadkov nemolen dostop. Pokrov zabojnika mora biti zaprt, ker ga avtomatika v nasprotnem primeru pri prazenju poškoduje. Poleg zabojnika ali na zabojniku ne sme biti dodatnih odpadkov.

V zabojnik se ne sme odlagati gradbenega materiala, kamena, vej, kovinskih odpadkov (razen pločevink, konzerv), žarečega pepela, odpadkov v tekočem stanju in pa posebnih in okolju nevarnih odpadkov kot so pesticidi, olja, topila, barve, akumulatorji in baterije.

Posebne in nevarne odpadke iz gospodinjstev zbirajo v posebnih akcijah po predhodnem obvestilu JKP Prodnik.

Pravne osebe se lahko za odlaganje posebnih in nevarnih odpadkov obrnejo na naslov: Kemis Ljubljana, tel.: 160-30-30.

Uporabniki, ki ne izvajajo gospodarskih dejavnosti, imajo pravico do brezplačnega deponiranja odpadkov, če jih sami pripeljejo do 2 m mesečno v sanitarno deponijo Dob.

Obračunalni čas za uporabnike v sanitarni deponiji je:

- ZIMSKI: od 1. novembra do 31. marca
ob delavnikih od 14. do 18. ure,
ob sobotah od 6. do 18. ure.
- LETNI: od 1. aprila do 31. oktobra
ob delavnikih od 14. do 20. ure,
ob sobotah od 6. do 20. ure.

Ob nedeljah in praznikih je sanitarna deponija zaprta.

Za dodatne informacije lahko pokličete:

Javno komunalno podjetje PRODNIK d.o.o., Savska 34, 1230

Domžale

Na tel.: 712-097 ali 714-129 g. Uličakar.

Tako pripravljenih smeti komunalci odslej ne bodo odvažali. Zabojniki morajo biti zaprti, ob njih ne sme biti dodatnih odpadkov, zabojniki pa morajo biti tudi največ en meter od roba cestišča oz. mesta, ki je določeno za pobiranje odpadkov v zabojnikih.

RAZMIŠLJANJA O MUZEJSKI ZBIRKI V TRZINU

Verjetno vsi veste, da je imel Trzin bogato in zanimivo zgodovino. Tisti, ki imajo naš kraj še posebej radi, pa razmišljajo tudi o tem, kako bi pričevanja o nekdanjem življenju v našem kraju ohranili za namence in jih predstavili še drugim. Že Turistično društvo je v svojem programu zapisalo, da bi bilo dobro, če bi kje v Trzinu uredili lastno muzejsko zbirko, zdaj

pa se na tem področju tudi nekaj premika. Predstavniki občin z območja nekdanjih občin Domžale in Kamnik so se namreč zavzeli, da bi ob sodelovanju Muzeja Kamnik tudi po posameznih novih občinah poskusili urediti muzejske zbirke, ki bi predstavljale zanimivosti našega območja. Trzin ima prav gotovo kaj pokazati, zato tudi na Občini Trzin razmišljajo o ureditvi Trzinske muzejske

zbirke. Napovedujejo, da bodo v kratkem začeli tudi s pripravami na uresničitev zamisli. Idej je kar nekaj, vseeno pa vabimo vse, ki bi želeli pri tem sodelovati, da se nam javijo (na Občino ali tudi na urednišvo Odseva), hkrati pa pozivamo vse, ki imajo zanimive stare predmete, slike ali dokumente in splošno gradivo, kakršnega bi lahko predstavili v muzejski zbirki, da nam to sporočijo.

IZ TRZINSKE ČRNE KRONIKE

12.12.1999

Na parkirišču pri Narobetu je neoprediprav prebodel preko noči dve gumi na osebnem avtomobilu, kar je ob 13. uri prijavila lastnica avtomobila.

13.12.1999

Kadar nastane večja ali manjša materialna škoda, ni prijetno, kljub temu pa ni nepopravljivo. Kadar pride do večje ali manjše telesne poškodbe, boli, a čez nekaj časa bolečina izgine.

Kadar pa je v družini prisoten alkohol in z njim povezano nasilje nad bližnjimi, je duševna škoda, ki nastane v teh ljudeh, težko popravljiva, in dolgo boli.

Policijske so poklicali na Jemčovo ulico v Trzin, ker je pijan možič po predhodnem prepiru brcnil ženo in grozil sinu. Po prihodu policistov se je pomiril.

18.12.1999

Zdi se, da vse premalto pišemo in govorimo o tem, da je puščanje torbic in drugih vrednih predmetov na sedežih ali na drugih vidnih mestih avtomobila čudovita vaba za nepridiprave. Na parkirišču pred lokalom Leka bar je bil ob dveh ponoči prijavljen vlom v avto. Razbita šipa, ukraden mobilni telefon, 15.000,00 SIT - je škoda, ki jo je utrpela lastnica.

20.12.1999

Ob 07.50 uri je bil prijavljen vlom v podjetje Aluminij montal d.d. na ulici Blatnica. Razen zlomljenega vložka cilindrične ključavnice lastnik ni utrpel druge škode. Po ugotovitvah kriminalista vlomilec ni našel nič pametnega, zato se je odpravil v podjetje Mavisa d.o.o.. Tam ga je prestrašil in preganjal alarm.

Cudna prometna nezgoda s pobegom se je pripetila okoli 12.30 ure, ko je neznani voznik manjšega tovornega vozila bele barve opazil otroka po obrazu. Vozil je po Mengoški cesti v smeri iz Mengša proti Trzinu. Čez približno sto metrov je vozilo ustavil in se pogovarjal z neznancem, nato pa odpeljal, ne da bi nudil pomoč otroku. Policisti so ga z zbiranjem podatkov izsledili. Podana je kazenska ovadba.

22.12.1999

Kadar nimaš denarja, da bi plačal gorivo, se pripelješ na bencinsko postajo, se ne zmešaš za kamere, natočiš in se odpelješ. Ko te najdejo, pa plačaš. Tako si ji najbrž mislil voznik Renaulta 5, ko je ob 08.40 obiskal trzinski bencinski servis. Pri pregledu posnetkov dogajanja sta bila neplačnik in avto

*Ločitev je naša usoda,
združitve naše upanje*

ZAHVALA

V 81. letu starosti je nenadoma odšel od nas naš dragi ata, stari ata, brat, stric, vsak in lasti

FRANC KRALJ

Malnov ata iz Loke pri Mengšu

Iskreno se zahvaljujemo vsem sorodnikom, sosedom, prijateljem, znancem, kolektivom Napredek - Dom market Domžale, IMK Ljubljana in KLI Logatec, predsedniku Zveze borcev Mengeš za poslovilne besede ter vsem tistim, ki ste ga v tako velikem številu pospremili na zadnje počivališče, mu darovali cvelje, sveče, sv. maše in se poklonili njegovemu spominu. Hvala vsem za pisne in ustne izraze sožalja. Zahvaljujemo se gospodu župniku Pavlu Krtu iz Trzina za lepo opravljen pogrebni obred in sv. mašo, cerkvenemu pevskemu zboru iz Trzina, organizatorju, pevskemu okletu Zvon Mengeš za zapele žalostinke in gospodu Stoparju za sočutno zaigrano Tišino.

Vsem in vsakemu posebej še enkrat hvala.

Vsi njegovi

lepo vidna. Ustrezni ukrepi sledijo.

Nasilje v šoli je še ena hujših stvari. Ob 14. uri je mali prijavila na PP, da so njenega otroka, učenca OŠ Trzin, prav v šoli pretepli sošolci. Mati ga je odpeljala na pregled v zdravstveni dom, policisti pa so podali poročilo o tem na Center za socialno delo.

23.12.1999

Mladost je norost. Mlajši voznik osebnega avtomobila je z neprimerno hitrostjo zapeljal na bencinski servis Trzin in trčil v agregat za ločenje kurilnega olja. Gasilci so brž odpravili nevarnost požara.

25.12.1999

Še nekdo, ki si pravila plačevanja razlaga po svoje, se je pridružil "bralovščini" pobeglih neplačevalcev goriva. Ob 15.15 uri je pripeljal na bencinski servis Trzin, natočil gorivo in odpeljal. Čaka ga podobna usoda kot voznika R 5. Pa prav na božič!

28.12.1999

Trzinski smučarski brunarici pa res ni dolgočas. Ravno ko si malo odpočije od rednih obiskovalcev, se najdejo barabe, ki poškodujejo okno, vzamejo alkoholne pijače in cigarete. Pa kaj bi to! Potem odnesejo še športno in drugo opremo! Nekaj predmetov je bilo kasneje najdenih v bližini. 55.000,00 SIT materialne škode...

03.01.2000

Tudi gradbeni zabojniki v Trzinu ostajajo odlični plen. Ob 07.00 uri je bila podana prijava o vlomih v zabojniki na gradbišču podjetja Kraški zidar d.d., zabojniki IMP Montaže Koper, Elektra Krejan, Hidrotehnike Ljubljana. V vseh primerih so odnesli gradbeno orodje.

Za konec pa še mala lopovščina - kraja denarnice v lokalu London pub. Ob 22.10 uri je oškodovanka prijavila, da ji je neznanec med 19.30 in 20.00 uro odnesel listnico z dokumenti, vrednostnimi karticami in okoli 5.000,00 SIT.

TRZIN!

Trzin, v tebi moje je srce,
v gozdove tvoje vleče me!
Bistra Pšata teče ti,
kot po žilah rdeča kri!
Tradicija ti tuja ni,
le k nam, le k nam v Trzin vsi!

Lazarjevo Jaze

VROČA STRAN

KAJ SE BO DOGAJALO V TRZINU V NASLEDNJEM MESECU:

Ker v uredništvu Odseva ne vemo za vsako prireditev, ki se bo dogajala v naslednjem mesecu, vabimo vse, ki pripravljajo kako zanimivo dogajanje, da nas o tem obvestijo. Vroča stran ureja Tanja Preloušek Marolt, zato se s svojimi podatki obračajte nanjo (tel.št. 713-529). Pokličite Tanjo in za vašo prireditev bodo izvedeli vsi Trzinci!

29. 1. 2000	19 ^h	Kulturno-umetniško društvo Trzin	Predavanje (diapozitivi): popotnik Marjan Žiberna - Potopisno predavanje o Kanadi
2. 2. 2000	18. 30 ^h	Planinsko društvo Onger Trzin - Mladinski odsek	Predavanje (diapozitivi): Ciril Velkoprh - Sakralni objekti ob Slovenski planinski poti (predavanje bo na pepelnico izjemoma v župnijski cerkvi sv. Florijana v Trzinu!)
2. 2. 2000	19 ^h	Športno društvo Trzin	Občni zbor
4. 2. 2000	18 ^h	Gasilsko društvo Trzin	Občni zbor
4. 2. 2000	19 ^h	Kulturno-umetniško društvo Trzin in Občina Trzin	Občinska proslava ob kulturnem prazniku
16. 2. 2000	19 ^h	Planinsko društvo Onger Trzin - Mladinski odsek	Predavanje (diapozitivi): alpinist Silvo Karo (AO Domžale) - Patagonija - čudovita dežela na koncu sveta
17. 2. 2000	19 ^h	Kulturno-umetniško društvo Trzin in Občina Trzin	Tematski večer z g. županom Antonom Peršakom
18. 2. 2000	18 ^h	Planinsko društvo Onger Trzin	Občni zbor

STALNA VABILA

Smučarsko društvo Trzin

Ob dobrih snežnih razmerah ste vsak vikend vabljeni na smučanje v Dolgo dolino

Društvo Zveze prijateljev mladine Trzin

Med zimskimi počitnicami ste vabljeni v OŠ Trzin na mladinske delavnice

Društvo upokojencev Žerjavčki

Žerjavčki vabijo vse upokojence – člane in nečlane vsak ponedeljek od 16. ure dalje v gostišče Bor pri Mercatorju v novem Trzinu

VROČE ...

9. 3. 2000	19 ^h	Planinsko društvo Onger Trzin - Mladinski odsek	Predavanje (multivizija): alpinist Tomaž Humar (AO Kamnik) - Daulagiri - južna stena
------------	-----------------	---	--

Zaradi velikega zanimanja vam priporočamo, da si informacijo o prodaji vstopnic preberete na strani 25.

Naslednja številka Odseva izide 20. februarja.

Vaše prispevke pričakujemo v uredništvu najkasneje do 5. februarja.

Pošljete jih lahko na naslov Odsev, Mengeška 9, 1236 Trzin ali z elektronsko pošto na naslov: casopis_odsev@hotmail.com

OPTIKA

Martina Škofic
Ljubljanska 87, Domžale

Tel. 714-006

Delovni čas:
vsak dan 8.00 - 12.00
in 16.00 - 18.00
sobota 9.00 - 12.00

Slovenska 24, P.E. Mengeš
tel. 738-980

Servis Trzin

Trzin, Ljubljanska 24, tel. 061/721 720, fax: 061/712 032
Trgovina: 061/722 777, prodaja vozil: 061/712 334

Posebna ponudba za vozila letnik 99
200.000,00 SIT popusta! (omejene količine)

Nova Fiesta
že v prodaji

Štefe Janko

Trzin, Ljubljanska cesta 17, 1236 Trzin

www.ovla.net/ciltoen-stefe

Pooblaščen prodajalec in servis vozil ciltoen z več kot 30-letno tradicijo

Posebni popusti za vozila letnik 111991
Vozila na zalogi

KREDIT, LEASING, STARO ZA NOVO!

TEL./FAX: 061/722-977, 710-348

MILLENIUM HIŠNE CENE

AUDI A4 od za 3.875.000 SIT

DARILLO

komplet slika in prejemnik
brezplačna montaža na vašega
novega avtomobila

AS
DOMŽALE

informacije
Ljubljanska c. 1
Domžale
Tel. 061 716 185

GORENC s.p.
Ljubljanska 44, Trzin

telefon: 061 716 - 302
mobilni: 0609 644 - 121

Popravila:

- TV sprejemnikov,
- PC monitorjev,
- audio naprav.

Montaža klasičnih in SAT anten ter avtoakustike

